

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících JUDr. Věry Pavláskové a Jana Šímy v hlavním líčení konaném dne **4. 3. 2022** v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaní

1. **mladistvá** [redacted], narozena [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR [redacted], a
2. [redacted], narozen [redacted] v [redacted] dělník, trvale bytem [redacted], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR [redacted],

uznávají se vinnými, že

v přesně nezjištěné době nejméně od **18. 1. 2021** do **29. 1. 2021** mladistvá [redacted] sdělila svému příteli, obžalovanému [redacted], že její babička poškozená [redacted], nar. [redacted], do jejíž výchovy byla svěřena rozsudkem [redacted] ze dne [redacted], č. j. [redacted], který nabyl právní moci dne [redacted], se k ní a její matce [redacted], nar. [redacted], špatně chová, napadá matku, často jim nadává, peníze jí dává pouze na přídel

a nesmí nikam chodit, a proto ji má obžalovaný zabít, kdy v tomto směru na něho naléhala takovým způsobem, že u něho vzbudila přesvědčení, že pokud mladistvé nevyhoví, tato s ním vztah ukončí, proto s tímto požadavkem souhlasil, načež mladistvá určila i dobu, kdy má vraždu poškozené [REDAKCE] uskutečnit, společně pak plánovali, jakým způsobem bude vražda provedena, kdy mladistvá navrhla použití jedu, prášků na spaní, udušení plynem, zakopání těla nebo jeho rozsekání a sežrání psem či zlomení vazů, dále společně plánovali jak zajistit, aby vraždě nebyla přítomna matka mladistvé [REDAKCE], jakým způsobem odstraní tělo poškozené a stopy na místě činu a jak společně místo činu opustí, na základě toho pak obžalovaný opatřil širokou lepící pásku a dvě lahve čistícího prostředku - dezinfekce zn. Savo, následně dne 29. 1. 2021 mladistvá umožnila obžalovanému vstup do bytu č. [REDAKCE], v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] - [REDAKCE], který obývala společně s poškozenou a svojí matkou, obžalovaný v bytě setrval až do 30. 1. 2021, kdy v přesně nezjištěnou dobu, pravděpodobně v době od 22:13 hodin do 24:00 hodin v obývacím pokoji přistoupil zezadu s úmyslem ji usmrtit k poškozené [REDAKCE], nejprve jí přiložil na ústa a nos polštář, kterým ji po kratší dobu dusil, poškozená se bránila, poté ji obžalovaný chytil zezadu do tzv. kravaty a takto ji škrtil, poškozená se ještě snažila bránit, a to až do okamžiku, kdy jí došel dech a sesunula se čelem k zemi, kde obžalovaný ve škrcení v tzv. kravate dále pokračoval ještě přibližně 5 minut než se poškozená přestala hýbat, během útoku přišla do pokoje matka mladistvé, okamžitě se snažila obžalovaného od poškozené odtáhnout, poté obžalovaný došel pro nabíjecí kabel pravděpodobně od mobilního telefonu, přiložil ho poškozené kolem krku a utahoval až do doby, než se kabel po pár minutách přetrhl, následně poškozenou přetočil na záda, došel do kuchyně pro nůž o celkové délce cca 32 cm, z toho čepel o délce cca 20,5 cm, který jí v době, kdy ještě žila, ale její životní funkce už vyhasínaly, přiložil do oblasti levé prsní krajiny, kam ji tímto nožem silou nejméně střední intenzitou bodl, pak obžalovaný svázal poškozené lepící páskou ruce a nohy v oblasti kotníků a podržel horní a dolní končetiny tak, aby je mohla mladistvá obtočit lepící páskou, poté otřel poškozené obličej a břicho prstů houbičkou, na kterou nalil Savo a její bezvládné tělo ukryl pod rozkládací část gauče,

popsaným jednáním obžalovaný způsobil poškozené podle znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Andrey Vlčkové a znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Miroslava Kūdely pruh oděrek pod hranou dolní čelisti, strangulační rýhu v kůži krku vpředu na krku zdvojenou, krevní výrony v podkoží krku v průběhu strangulační rýhy, krevní výrony kolem hrtanu, krevní výrony v levém laloku štítné žlázy, krevní výrony v podkoží krku po stranách, zasahující až ke svalům, krevní výrony v podkoží pod dolní čelistí, zlomeninu obou horních rohů štítné chrupavky, krevní výronky v kůži obličejce, výronky ve spojivkách, krevní výronky ve sliznici rtů, krevní výron v podkoží horního rtu, krevní výron v podkoží levého ústního koutku, ložiska krevních výronků v kůži krku, krevní výronky ve sliznici hrtanu a horní části průdušnice, vdechnutí zvratků, krevní výronky pod poplicnicí, překrvení orgánů, otok plic, otok mozku, krevní výrony v podkoží měkkých pokrývek lebních (levá spánková až temenní krajiny, pravá spánková a přechod pravé spánkové a týlní krajiny), drobnou oděrku nad zevní částí pravého obočí, drobné oděrky kůže špičky nosu a pravé lící krajiny, oděrku kůže dolního rtu a brady vlevo, bodnořeznou ránu do hrudní stěny ve vnitřní části levé prsní krajiny směrem dozadu, mírně dolů a ke střední čáře s poraněním větve horní duté žíly, při čemž jednání obžalovaného vedlo ke smrti poškozené udušením,

tedy

obžalovaná mladistvá [REDAKCE]

úmyslně zosnovala spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že jiný jiného úmyslně usmrtí po předchozím uvážení,

obžalovaný [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení,

čímž spáchali

obžalovaná mladistvá [REDACTED]

provinění vraždy podle § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže ve znění pozdějších předpisů podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku jako organizátor podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaný [REDACTED]

zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaná mladistvá [REDACTED]

podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku za použití ustanovení § 31 odst. 1, 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k **trestnímu opatření odnětí svobody** v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za použití § 31 odst. 4 zákona o soudnictví ve věcech mládeže vykoná obžalovaná mladistvá trestní opatření odděleně od ostatních odsouzených **ve věznicí pro mladistvé**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za použití ustanovení § 24 odst. 1 písm. d) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se obžalované mladistvé dále ukládá **trestní opatření propadnutí věci**, a to konkrétně:

- mobilního telefonu zn. [REDACTED], model [REDACTED], IMEI: 359262063936945 bez SIM karty včetně příslušenství v podobě nabíjecího kabelu zn. Asus, model [REDACTED], bílé barvy, dále SIM karty formátu nanoSIM společnosti [REDACTED] č. [REDACTED] V48 LTE a SIM karty formátu microSIM společnosti [REDACTED] č. [REDACTED] V128 LTE, a
- kuchyňského nože s černou rukojetí a se třemi nýty a nápisem MAXAM na čepeli.

Podle § 100 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za užití § 21 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se obžalované mladistvé ukládá **zabezpečovací detence**.

obžalovaný [REDACTED]

podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v délce **12 (dvanáct) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku za použití § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to konkrétně:

- mobilního telefonu zn. [REDACTED], model [REDACTED], IMEI:355521110485873, IMEI: 355522110485871, v gelovém pouzdře, obsahující SIM kartu nanoSIM společnosti [REDACTED] mobil č. [REDACTED] a paměťovou kartu formátu microSDHC zn. [REDACTED] č. [REDACTED] o kapacitě 16 GB, včetně příslušenství, a to nabíjecího kabelu zn. [REDACTED] model [REDACTED], bílé barvy,
- dezinfekce zn. Savo,
- kuchyňské houbičky zelené barvy,
- lepicí pásky průhledné o šíři cca 4,5 cm zn. nova Tape, (vše tvoří přílohu spisového materiálu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovaným mladistvým [REDAKCE] a [REDAKCE] ukládá povinnost společně a nerozdílně **zaplatit na náhradě škody** poškozeným [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], a [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku **55.103 Kč**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se odkazují se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních poškození nezletilí [REDAKCE], narozen [REDAKCE], a [REDAKCE], narozen [REDAKCE], oba bytem [REDAKCE].

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovaným mladistvým [REDAKCE] a [REDAKCE] ukládá povinnost společně a nerozdílně **zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozeným:**

- [REDAKCE] (generálie shora) částku **997.108 Kč**,
- [REDAKCE] (generálie shora) částku **300.000 Kč**,
- [REDAKCE] (generálie shora) částku **498.554 Kč**,
- [REDAKCE] (generálie shora) částku **498.554 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se odkazují se zbytky svých uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních poškození [REDAKCE], [REDAKCE], a [REDAKCE] (generálie shora).

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [REDAKCE] v úvodu hlavního líčení po poučení předsedou senátu dobrovolně a bez nátlaku prohlásil, že je vinen jednáním, popsáním v obžalobě Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích sp. zn. KZV 39/2021 a souhlasil s popisem skutku a právní kvalifikací tam uvedenými, čímž splnil všechny požadavky pro aplikaci § 206c trestního řádu.
2. V souladu s ustanovením § 206c odst. 3, 6 trestního řádu soud za souhlasu státní zástupkyně prohlášení viny obžalovaného přijal. Po prohlášení viny obžalovaným [REDAKCE] bylo na místě vést dokazování k otázkám rozhodným pro ukládání trestu jeho osobě a k náhradě nemajetkové újmy. Z hlediska ukládaného trestu pak bylo na místě zaměřit se zejména na povahu a závažnost trestného činu, které jsou podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
3. Obžalovaná mladistvá [REDAKCE] svou vinu odmítla a proto ve vztahu k její osobě bylo nad rámec výše uvedeného nutno vést dokazování i k prokázání její viny ve smyslu podané obžaloby.
4. Výše uvedené bylo důvodem, že ani v důsledku prohlášení viny obžalovaného nedoznal rozsah dokazování podstatnějších změn.

I. Důkazní situace

5. Dokazování soud vedl za situace, kdy oba obžalovaní využili svého práva a nevypovídali v hlavním líčení, výpovědi obžalovaných z přípravného řízení, které byly čteny podle § 207 odst. 2 trestního řádu, dále byli vyslechnuti svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] odepřel vypovídat

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

v hlavním líčení s ohledem na svůj vztah k obžalované mladistvé, proto byla podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení. Se souhlasem stran byly čteny podle § 211 odst. 1 trestního řádu protokoly o výslechu svědků [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted]. Mimoto byly se souhlasem stran čteny podle § 211 odst. 5 trestního řádu tři znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie Ing. Andrey Novotné Rychtecké, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie MUDr. Jaroslava Tržického a PhDr. Jindřišky Lejskové, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie MUDr. Ivany Hořáckové a PhDr. Jany Procházkové včetně doplnění o výsledky znalkyň v přípravném řízení a před soudem. Pro objasnění skutkového stavu byly neopominutelné také provedené listinné a věcné důkazy předložené stranám dle § 213 odst. 1 trestního řádu či čtené podle § 213 odst. 2 trestního řádu, jež jsou podrobněji konkretizovány níže.

6. Soud po provedení výše označených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout o všech v úvodu vytyčených otázkách.

II. Skutková zjištění

7. Obžalovaný [redacted] v hlavním líčení využil svého práva a odmítl vypovídat. V přípravném řízení byl obžalovaný vyslýchán celkem třikrát, a tyto jeho výpovědi byly v hlavním líčení čteny jako důkaz.
8. V rámci svého výslechu konaném v přípravném řízení dne 2. 2. 2021 (*č. l. 254-263 trestního spisu*) [redacted] uvedl, že se s obžalovanou mladistvou [redacted] seznámil přibližně před dvěma lety. Jejich vztah začal v listopadu 2020, kdy se komunikace mezi nimi zintenzivnila. Dva a půl měsíce si psali a volali každý den. Obžalovaný považoval jejich vztah za chození. Navzájem si psali, že se mají rádi a vyjadřovali si svou náklonnost. Dne 15. ledna 2021 se poprvé viděli osobně. Obžalovaný za obžalovanou mladistvou přijel do [redacted] a ve stejný den ji požádal o ruku. [redacted] žádost přijala. Obžalovaného pozvala k sobě domů a seznámila ho se svou matkou a babičkou. Návštěva s přespáním obžalovaného u nich doma byla dlouhodobě plánovaná a matce ani babičce nevadila. Obžalovaný [redacted] spal u [redacted] v pokoji a měl s ní pohlavní styk, o čemž věděla babička mladistvé [redacted] a neměla s tím problém. Celý víkend, po který pobýval obžalovaný na návštěvě, probíhal bez konfliktů a hádek. Dle názoru obžalovaného spolu všichni vycházeli dobře a ani vůči němu neprojevil nikdo žádné negativní reakce. K rodině [redacted] obžalovaný uvedl, že její babička měla v péči mladistvou [redacted] i matku mladistvé, jelikož matka mladistvé byla [redacted]. O důvod [redacted] se obžalovaný nezajímal, neboť čekal, až mu to obžalovaná mladistvá řekne sama. Po odjezdu [redacted] zpět do [redacted] byl se [redacted] dále v kontaktu. Psali si, že se milují a chybí si. Prostřednictvím psaní a telefonování se mladistvá [redacted] svěřila obžalovanému s tím, jaké měla dětství. Její babička se špatně chovala k její matce. Jako příklad uvedla, že matce hodila hlavou o zeď. Peníze dostávala obžalovaná mladistvá a její matka od babičky jen na příděl, měly zakázáno chodit na výlety a nikam je babička moc nepouštěla. [redacted] i její matku babička mlátila a nadávala jim. Obžalovaný z toho měl špatný pocit a řekl [redacted], aby to nějak zkusila řešit a s babičkou si promluvila. Navrhl jí, že by mohli bydlet spolu a ať počká, než jí bude 18 let, kdy bude dospělá, a bude si moct dělat, co chce. Na to obžalovaná mladistvá reagovala tak, že by sama chtěla, ale že ji babička nepustí a se společným bydlením nebude souhlasit ani po osmnáctých narozeninách. Dále mu sdělila, že to chce vyřešit co nejdříve, protože 18 let jí bude až za rok a čtvrt, což je dlouhá doba, a tak dlouho to nevydrží. Na základě toho dostal obžalovaný strach, že se s ním bude chtít [redacted] rozejít, protože jsou od sebe daleko.

9. Během jednoho z rozhovorů se ho obžalovaná mladistvá zeptala, zda by jí nemohl pomoci tak, že by zabil její babičku. [redacted] s tím zprvu nesouhlasil a snažil se to mladistvé [redacted] rozmluvit s tím, že se to dá vyřešit i jinak, že na ni rok a čtvrt počká a nikam jí neuteče a že by ze zabití babičky byl průser. Reakce obžalované mladistvé byla taková, že se obžalovaný [redacted] jen bojí a nemiluje ji, a že když bude chtít, provede zabití babičky sama. Z této reakce obžalovaný nabyl dojmu, že klesl v jejích očích, a kdyby neudělal, co po něm žádá, mohla by si najít někoho jiného, neboť to obžalovaná mladistvá v rozhovoru naznačila. Během dvou nebo tří dnů, kdy hovory probíhaly po večerech po telefonu, se [redacted] snažil [redacted] zabití babičky vymluvit a snažil se měnit téma rozhovoru. Ona na něho ale stále naléhala, zda by jí s tím pomohl, z čehož obžalovaný pochopil, že to myslí vážně. Chtěla babičku zabít, aby mohla být s obžalovaným, a rovněž chtěla, aby měla matka mladistvé [redacted] klid, protože se k ní babička špatně chovala. Babičku nenáviděla a nechtěla s ní už být. O jejím zabití přemýšlela už dlouho. Mladistvá to již řešila přes nějaké orgány, které s touto situací nic neudělaly, jelikož při jejich kontrole bylo skoro vše v pořádku.
10. Obžalovaný se to již mladistvé [redacted] nesnažil vymluvit, neboť věděl, že je to zbytečné, a navíc nechtěl o mladistvou [redacted] přijít. Na jeho otázku, jak by to chtěla provést, odpověděla, že to nechá na něm, a přislíbila mu, že mu pomůže s odklizením těla. Společně plánovali, kde a jak to udělat, a dále jaké použít prostředky pro likvidaci těla a úklid místa. Obžalovaný vymýšlel takové způsoby usmrcení, aby se nemusela uklízet krev. Těmi byly dle obžalovaného například otrava nebo udušení. Otrava nebyla možná, protože ani jeden z nich neměl přístup k žádnému jedu. Ohledně udušení ho napadlo, že by mohl babičku udušit kabelem nebo holýma rukama. Společně dále vymýšleli způsoby uskrvení a rovněž místo následného bodnutí, aby z rány vytékalo co nejméně krve. Obžalovaného [redacted] napadlo, že když bude člověk šikovný a trefí se správně do srdce, nemuselo by z toho být tolik krve. S nápadem obžalovaná mladistvá souhlasila a považovalo ho za dobrý. Dále řešili místo usmrcení babičky. Obžalovaný [redacted] navrhoval jako místo zabití babičky [redacted], kde by ji mohli následně někde v okolí zakopat a udělat trochu důstojnější pohřeb. Měli v plánu, že by je [redacted] [redacted] babička odvezla s tím, že tam chtějí přespat, potom by ji vylákali a zabilí. Babička však odjezd [redacted] zamítla, neboť v ní nebyla puštěná voda, která se na zimu zavírá. Obžalovaný ani obžalovaná mladistvá nemají řidičský průkaz a [redacted] by se neměli jak dostat, proto tento plán zavrhl. Druhým možným místem, kde společně plánovali zabití a schování těla, byl byt. Měli v plánu babičku schovat do kufru jejího vozidla či do skříně. Nakonec se rozhodli vybrat místo pro schování těla až po samotném činu podle toho, jak to celé dopadne. Ohledně odstranění těla po činu napadlo obžalovaného použít žiravinu k rozpuštění. Za tímto účelem koupil v [redacted] v [redacted] a u [redacted] někdy v době od 25. 1. a do 29. 1. 2021 celkem dvě lahve prostředku Savo. Vymyšlení způsobu, jakým použije Savo, tedy zda tělo polije nebo jen potře, měl v plánu až na místě činu. Dále si doma připravil izolepu, kterou chtěl babičce svázat ruce a nohy, až bude mrtvá. O tom, že má připravené tyto věci k provedení činu, informoval obžalovanou mladistvou. [redacted] nikdy obžalovanému neřekla, že si dělá srandu nebo že ho jen zkouší. Vždy mluvila vážně. Po spáchání činu [redacted] a [redacted] plánovali, že budou bydlet u obžalovaného na ubytovně, kam mladistvou [redacted] obžalovaný přihlásil ještě před samotným činem. Matku [redacted] chtěli nastěhovat k matce manželovi, otci obžalované mladistvé. Její otec ani matka o žádné části z plánu nevěděli.
11. Dne 29. 1. 2021 přijel obžalovaný za mladistvou [redacted] do [redacted]. Po příchodu k obžalované mladistvé domu byla babička našťvaná, protože o návštěvě obžalovaného [redacted] dopředu nevěděla. Obžalovaný byl po cestě unavený, proto se s mladistvou [redacted] domluvili na tom, že vraždu spáchají až druhý den. Večer se ještě společně s matkou obžalované mladistvé dívali na televizi. Během toho jí oznámili, že chtějí druhý den babičku zabít. Matka [redacted] jim to však nevěřila. Druhý den [redacted] a [redacted]

spali zhruba do 10 hodin, následně se naobědvali, odpoledne koukali na televizi a potom venčili psa. Když se kolem 21. hodiny šla obžalovaná mladistvá umýt a matka mladistvé šla venčit psa, došel si obžalovaný do pokoje [REDAKCE] pro kabel, který přinesl do obývacího pokoje, kde byla babička, a po tom, co se soustředila na počítač, přehodil jí kabel okolo krku a začal ji škrtit. To se mu však nepovedlo, jelikož se babičce podařilo kabel chytit a zahodit ho, neboť měla hodně síly. Proto ji chytil do kravaty, během čehož s obžalovaným zápasila. V době, kdy vzal babičku do kravaty, přišla matka obžalované mladistvé domů a snažila se ho od babičky odtrhnout. Z koupelny přiběhla [REDAKCE] a odtáhla matku stranou, aby se jí nic nestalo. Babičce začal docházet dech a skácela se k zemi. Když ležela břichem na zemi, stále ji držel v kravatě. V té ji držel asi 5 až 6 minut. Poté se přestala hýbat. Pustil ji a došel si pro kabel, který jí utahoval kolem krku, než se po pár minutách přetrhl. Ve chvíli, kdy si šel obžalovaný pro kabel, obžalovaná mladistvá a její matka odešly. Obžalovaný babičku přetočil na záda a zkoumal její puls na krční tepně, který nenahmatal. Došel do kuchyně pro nůž, který našel vedle lednice ve druhé zásuvce odshora. Nůž měl 20 cm dlouhou a 2 cm širokou čepel a černou stěnou z tvrzeného plastu. Aby měl jistotu, že babičku zabije, přiložil nůž na levou stranu těla do oblasti srdce a oběma rukama ho zatlačil. Z těla koukaly ven asi 1 až 2 cm čepel. Když nůž z těla vytáhnul, bodná rána trochu krvácela, ale krev zachytilo babiččino oblečení. Na zakrvácený nůž použil v kuchyni vodu a Savo, aby odstranil krev a stopy. Následně ho utřel do utěrky a uložil zpátky do zásuvky. Během činu nebyl pod vlivem alkoholu ani jiných omamných látek. Poté si šel zakouřit, aby si to srovnal v hlavě. Následně šli se [REDAKCE] odklízet tělo babičky, která už měla modrofialový obličej se známkami po zápase v podobě modřin a krvavých šrámů. Obžalovaný podržel babičce ruce a obžalovaná mladistvá je izolopou svázala k sobě. Stejně to udělali s nohama. Obžalovaný jí otřel obličej a bříska prstů houbičkou, na které měl nalité Savo. Houbičku pak vrátil do kuchyně ke dřezu. Babičku chtěli schovat do gauče. Z rozloženého gauče vyndali stromeček, který v něm byl uložený. Pro [REDAKCE] bylo tělo těžké, tudíž ho do gauče přemístil pouze obžalovaný tak, že držel babičku v podpaží a táhl ji. Na tělo položil vysouvací část gauče a nohy, které přesahovaly, umístil polštářky. Mladistvá [REDAKCE] pomáhala s úklidem a vracením věcí do původního stavu. Po činu byla matka mladistvé v šoku a nemohla uvěřit tomu, co se stalo. Obžalovaný pro uklidnění vykouřil v pokoji dvě cigarety. Během noci moc nespali, protože přemýšleli o tom, co se stalo.

12. Ráno si mladistvá a její matka sbalily nejnnutnější věci. Obžalovaný vynesl odpad, aby to nevypadalo, že se z bytu odcházelo narychlo. Následně všichni tři odjeli se sbalenými věcmi vlakem v 9.39 hodin do [REDAKCE] a z [REDAKCE] autobusem ve 13.00 hodin do [REDAKCE]. Po příjezdu šli společně na ubytovnu, kde bydlel obžalovaný. Na ubytovně přespali. Druhý den ráno šel obžalovaný do práce. Po práci se vrátil na ubytovnu, kam později přišla policie a zatkla je.
13. Při pokračování výslechu obžalovaného dne 22. 2. 2021 (*č. l. 264-267 271 trestního spisu*) se obžalovaný vyjádřil k vlastnictví věcí nalezených při domovní prohlídce v jeho bytě. K mobilnímu telefonu zn. [REDAKCE] uvedl, že tento je jeho, přístupové údaje k němu odmítl sdělit. Notebook zn. [REDAKCE] je jeho, nikdy ho nepůjčil ani mladistvé, notebook je zaheslovaný a on neposkytne k němu přístupové údaje. Notebook zn. [REDAKCE] je mladistvé, přístupové údaje k němu nezná, tento notebook používala pouze mladistvá. Tablet používala matka mladistvé. Mobilní telefon zn. [REDAKCE] je mladistvé. Mobilní telefon zn. [REDAKCE] je matky mladistvé. Tři nalezené SIM karty jsou mladistvé a její matky. Jízdenky z [REDAKCE] do [REDAKCE] kupoval on pro všechny. Lékařské zprávy [REDAKCE] jsou matky mladistvé. Nájemní smlouva je jeho. Nalezené lepicí pásky jsou jeho, pásku pod bodem 13 měl s sebou v [REDAKCE] a použil ji tam. Poškozený nabíjecí kabel pod bodem 16 je vražedná zbraň, pokud je přetržený, tento použil k uskrvení poškozené. Tento našel někde v bytě poškozené, konkrétně byl v pokoji mladistvé. Hodinky zn. [REDAKCE] jsou mladistvé, to mu ona řekla, že jsou její. Mobilní telefon pod bodem 18 používala dříve poškozená, neví, jak se dostal k nim do bytu. Přenosný disk je jeho. Dále k dalším nalezeným věcem uvedl, že svazek klíčů od vozidla zn.

██████████ je poškozené, neví, kdo ty klíče vzal. Při dalším výslechu dne 14. 9. 2021 (č. l. 270-271 trestního spisu) označil na přiloženém fotoalbu kuchyňský nůž na fotografii č. 7, který použil při páchání předmětné trestné činnosti, kdy uvedl, že si je tímto stoprocentně jist, jiný nůž nepoužil. K předložené fotografii svazku klíčů, který byl zajištěn při domovní prohlídce, uvedl, že neví, či tyto klíče jsou, ale jeho nikoliv.

14. **Mladistvá** ██████████ po zahájení svého trestního stíhání využila svého práva a při výslechu konaném dne 3. 2. 2021 odmítla k věci vypovídat (č. l. 275-280 trestního spisu), pouze uvedla, že všechny své věci má u obžalovaného v ██████████, kdy požádala o předání těchto věcí. Dne 12. 3. 2021 (č. l. 282-290 trestního spisu) byla mladistvá opětovně vyslechnuta, kdy rovněž využila svého práva a odmítla k věci vypovídat, ale výslovně uvedla, že je ochotna označit vlastnictví věcí, které byly zajištěny při domovní prohlídce v bytě obžalovaného ██████████. K těmto uvedla, že mobilní telefon zn. ██████████ typ ██████████ je obžalovaného, který sama používala pouze k poslechu hudby, jeho heslo nezná. Notebook zn. ██████████ je také obžalovaného, používal ho spíše on a pouštěl si přes něj filmy, měl tam heslo, které ona nezná. Notebook zn. ██████████ je její, používala ho pouze ona, má zde heslo, které nesdělí. Tablet používala její mamka, mladistvá ho používala na hry. Mobilní telefon zn. ██████████ je její, používala ho pouze ona a obžalovaný, messenger a facebook si z telefonu odstranila, telefon je zaheslovaný a přístupové údaje k němu neposkytne. Mobilní telefon zn. ██████████ je její mamky, neví, kde je z něho baterie, když z něho vyndávala SIM kartu, tak si vzpomíná, že do něho baterii vracela. Ke třem nalezeným SIM kartám uvedla, že tyto vyndala z mobilních telefonů ona, to udělal proto, že jí stále někdo volal, a když se ozvala zpět, tak se ozvalo, že číslo neexistuje. Jedna karta je její, druhá je její mamky a třetí je asi z tabletu. Jízdenky z ██████████ do ██████████ kupoval obžalovaný, lékařské zprávy ██████████ jsou její mamky, pokud jde o peněženku pod č. 10, tak ta je její mamky. Nájemní smlouva k bytu patří obžalovanému. Lepicí pásky jsou obžalovaného, vyjma té pod bodem 13, ta je její od nich z domova. Neví, jak se ocitla v ██████████. Ona ji používala, když potřebovala něco zalepit a také ji používala její babička. Nejspíš tu pásku vzal obžalovaný kvůli otiskům. K poškozenému nabíjecímu kabelu uvedla, že pokud je bílý, pak je zřejmě její mamky. ██████████ si ty kabely přivezl z ██████████ kvůli tomu, co udělal. Neví, ale jak to používal, nebyla u toho, v době, kdy to udělal té babičce, byla ve sprše a její mamka byla venku. Hodinky zn. ██████████ jsou její, kupovala je její babička a chtěla jí je dát k 18. narozeninám. Zřejmě si ty hodinky vzala mamka sebou. Tyto hodinky byly dost drahé, ona je ale nebrala. K ní do batohu se už nevešly, proto je vzala mamka a dala si je k sobě. Mobilní telefon modré barvy používala její babička, tento telefon vzala s sebou z ██████████ ona, neví, proč ho vzala, z toho telefonu ona vyndala SIM kartu, protože babičce zvonil v 6 hodin budík a vypl se, až když vyndala tu kartu. Přenosný disk je obžalovaného. K nabíjecím kabelům pod bodem 20 uvedla, že jeden je její, jeden její mamky a další asi obžalovaného. K jízdenkám ČD uvedla, že to jsou zřejmě jízdenky na jejich cestu z ██████████ do ██████████, kupoval je obžalovaný. Dále se vyjádřila k dalším věcem nalezeným v bytě obžalovaného, kdy označila věci, které jsou její, její mamky a obžalovaného, kdy lze poukázat, že mezi těmito věcmi označila klíče od vozidla zn. ██████████ jako klíče od vozidla poškozené. Při svém výslechu dne 10. 6. 2021 uvedla, že v současné době je ve Výchovném ústavu v ██████████ ██████████ zná asi tři roky z Facebooku. Byli kamarádi a pak spolu chodili. On však psal v době, kdy spolu chodili jiným holkám, on to popíral, a proto se s ním rozešla. Po rozchodu s ním byli dále v kontaktu přes Messenger a přes WhatsApp. Obžalovaný ██████████ se s ██████████ osobně neznal, ale psali si přes Messenger. ██████████ osobně ani jiným způsobem nikdy nepožádala o vraždu její babičky. ██████████ toto tvrdí, protože jí nemá rád, tímto se jí mstí za to, že se s ním rozešla. ██████████ byl u nich doma na návštěvě, viděl se s babičkou i s její mamkou, vše proběhlo v pořádku. Jemu se ona sama nijak nesvěřovala. Dlouho s ním nebyla v kontaktu, až nyní mu zkoušela napsat, aby se ho zeptala, proč nechodí na policii na výslechy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

15. Výpovědi obou obžalovaných soud hodnotí jako věrohodné. Jak bude ještě níže rozvedeno, nebylo možné výpověď obžalovaného ze dne 2. 2. 2021 použít jako důkaz vůči obžalované mladistvé. I přesto však má soud za to, že ve vztahu k osobě obžalovaného [REDAKCE] tato výpověď pravdivě popisuje nejen způsob spáchání trestného činu obžalovaným, ale také jeho motivaci, která ho k vraždě [REDAKCE] vedla. U obou obžalovaných lze pak jako věrohodné označit popisy jednotlivých nalezených věcí, a to již proto, že se jejich výpovědi v tomto bodě nijak nerozcházejí.
16. Vzhledem k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] svou vinu i procesně akceptovatelným způsobem prohlásil, neměl soud o jeho vině pochyb. Obžalovaná mladistvá [REDAKCE] je pak z trestné činnosti jednoznačně usvědčována shora označenými a níže podrobně rozebranými důkazy.
17. K předchozímu soužití obžalované mladistvé [REDAKCE] a poškozené [REDAKCE] soud zjistil následující. Dle zpráv [REDAKCE], Odboru sociálních věcí, [REDAKCE] ze dne 2. 2. 2021 a ze dne 3. 2. 2021 a 1. 2. 2022 (č. l. 153, 156 a 1687 trestního spisu) byla mladistvá krátce po svém narození v roce [REDAKCE] svěřena do péče poškozené, neboť její matka byla [REDAKCE] a otec o mladistvou neprojevoval zájem. **Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 9. 2007, č. j. 021 Nc 162/2004-95 (č. l. 157-158 trestního spisu)**, který nabyl právní moci dne 12. 2. 2008, byla mladistvá svěřena do výchovy poškozené [REDAKCE] před rozvodem jejich rodičů. Současně tímto rozsudkem bylo otci stanoveno výživné. Obdobným způsobem bylo rozhodnuto i **rozsudkem [REDAKCE] ze dne 18. 2. 2009, č. j. [REDAKCE]**, jímž byla nezletilá i po rozvodu rodičů svěřena do výchovy poškozené (č. l. 1479-1482 trestního spisu), a otec zavázán k placení výživného. Péče o mladistvou ze strany poškozené byla dle citovaných zpráv OSPOD řádná. V listopadu 2018 byla mladistvá umístěna na základě předběžného opatření do ZDVOP Klokánek [REDAKCE], neboť na Policii PČR [REDAKCE] uvedla, že se nechce vrátit domů, jelikož je ze strany poškozené [REDAKCE] týraná, z podaného vysvětlení však bylo následně zjištěno, že se o týrání nejedná, ze strany psychologa bylo doporučeno umístění do dětského domova. Následně byla mladistvá umístěna do Dětského domova [REDAKCE] a to na základě **usnesení [REDAKCE]**, [REDAKCE] o nařízení předběžného opatření (č. l. 1465-1467 trestního spisu). Dle **zprávy Dětského domova [REDAKCE]** zde mladistvá byla umístěna od 22. 11. 2018 do 23. 2. 2019 (č. l. 1458 trestního spisu) a v domově okamžitě po příchodu projevila silný zájem o chlapce, naprosto jí bylo jedno, s kým by chodila. Byla charakteristická neuvěřitelným nepořádkem. Po velice krátké době změnila svůj názor na babičku, která již nebyla tyranem, ale milovanou osobou. Babička podlehla jejímu „vábení“ a ta ji začala v domově navštěvovat, na vánoční prázdniny si ji vzala domů s tím, že bude bojovat o její navrácení do její domácnosti, což se následně podařilo ani ne po třech měsících, tedy ke dni 23. 2. 2019. Dle **protokolu o jednání před [REDAKCE] ze dne 21. 2. 2019 (č. l. 1461-1464 trestního spisu)** mladistvá v tomto řízení prohlásila, že vztahy s babičkou jsou urovnané a uvedla, že chce zpět k babičce, poškozená sdělila, že myslí, že to mají mezi sebou vyřešené a věc si vyříkaly. Následně bylo rozhodnuto o zastavení řízení o nařízení ústavní výchovy nad mladistvou. Po návratu mladistvé k poškozené začala mladistvá s poškozenou dle **zprávy Poradny pro rodinu a mezilidské vztahy, o. p. s. [REDAKCE] od 13. 3. 2019 (č. l. 1453-1454 trestního spisu)** navštěvovat tuto poradnu, a to na doporučení [REDAKCE], kdy cílem bylo obnovení vzájemných vztahů mezi mladistvou a poškozenou po útěku mladistvé z domova. Celkem proběhlo pět konzultací, kdy komunikace probíhala v poradně dobře, vztah mezi oběma byl hodnocen jako dobrý a v rámci jejich možností a okolností jako funkční. Také výše citované zprávy OSPOD uvádí, že od navrácení mladistvé zpět do péče poškozené byla péče poškozené o mladistvou řádná a ze strany OSPOD nebyly v péči o mladistvou evidovány žádné negativní podněty. Při posledním kontaktu s babičkou mladistvé [REDAKCE] si babička na chování mladistvé nestěžovala, pouze si stěžovala, že je problém v komunikaci.
18. Svědkyně [REDAKCE], matka mladistvé a dcera poškozené, uvedla (č. l. 683-690 trestního spisu), že ona s poškozenou měla dobrý vztah. Mladistvá a poškozená mezi sebou spory

neměly, poškozená mladistvé dávala peníze, když je po ní chtěla, ale dávala jí jen tolik, kolik měla. Svědkyně [REDAKCE], dcera poškozené, k tomuto uvedla (č. l. 691-670 *trestního spisu*), že poškozená [REDAKCE] měla s mladistvou normální vztah. Nejvíce se dohadovaly kvůli škole, neboť mladistvá se nechtěla moc učit a poškozená chtěla, aby z ní něco bylo. Také měla poškozená o mladistvou strach. Svědkyně se dále vyjádřila k tomu, co je jí známo o hospodaření v domácnosti poškozené a uvedla, že na mladistvé, ani na její matce, poškozená nešetřila. Dále popsala, že v minulosti došlo k tomu, že mladistvá nešla do školy a nepřišla ani domů, poškozená volala policii a ta ji pak našla. Mladistvá řekla policii, že se nechce vrátit domů a pak byla v Klokánku a v Dětském domově [REDAKCE], odkud se vrátila zpět domů, protože si asi myslela, že tam bude mít volnost, ale byl tam režim. Neví, co bylo příčinou toho útěku mladistvé, mohla to být šikana ve škole. Také asi před půl rokem došlo k tomu, že se poškozená v noci probudila, zjistila, že holky (míněna obžalovaná mladistvá a její [REDAKCE] matka) nejsou doma a je zamčená v bytě, že nemá mobil a ani klíče od bytu a auta. Druhý den se holky vrátily domů s tím, že byly na zahradě, kde s nimi měl být i tehdejší přítel mladistvé. Svědkyně se také zmínila o tom, že poškozená s mladistvou navštěvovala poradnu pro mezilidské vztahy, dále že se dozvěděla začátkem letošního roku o tom, že mladistvá má nového přítele, o kterém jí ale řekla jen to, že je to kamarád s výhodami, a když se jí ptala, zda mladistvá myslí výhody v intimní rovině, tak k tomu uvedla, že v této rovině to není. K dotazům uvedla, že v posledních dvou letech měla mladistvá vztah asi se čtyřmi chlapci, o kterých ví. Mělo jít o [REDAKCE] (17 let), bydlí [REDAKCE], pak mluvila o [REDAKCE], dále o [REDAKCE] (17 let) z [REDAKCE], a ještě mluvila o někom z [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE], syn poškozené, uvedl (č. l. 799-805 *trestního spisu*), že jeho sestra [REDAKCE] měla se svou matkou, poškozenou [REDAKCE], normální vztah, neměly spolu žádné spory. Žádné zásadní problémy neměly mezi sebou ani mladistvá a poškozená. Pouze mladistvá poškozenou moc neposlušala, ale jinak se mladistvá měla dobře. Svědkyně [REDAKCE], kamarádka poškozené, uvedla (č. l. 712-722 *trestního spisu*), že poškozenou zná asi 10 nebo 11 let, vzájemně se navštěvovaly a psaly si nebo volaly skoro každý den. Dále popsala chod domácnosti poškozené a také to, že poškozená s mladistvou a její matkou spolu v minulosti měly nějaké spory, jejichž příčinou bylo to, že mladistvá se nechtěla učit a poškozená jí do toho nutila. Neví, že by poškozená svou dceru a mladistvou nějak omezovala, spíše mladistvá měla až moc volnosti a měla vše, o co si řekla. Dále uvedla, že mladistvá před ní jednou řekla, že poškozenou nesnáší a zdůvodnila to tím, že po ní chce, aby se učila.

19. Ohledně vztahů obžalované mladistvé [REDAKCE] v době před činem soud zjistil následující. Svědek [REDAKCE], k věci uvedl (č. l. 850-856 *trestního spisu*), že mladistvá je jeho bývalá přítelkyně, chodili spolu s přestávkami asi jeden rok. K tomu došlo v roce 2016 nebo 2017. Důvodem rozchodu bylo to, že ho mladistvá podváděla. Současně uvedl, že mladistvá se před ním sebepoškozovala, aby upoutala jeho pozornost. Doma u mladistvé byl, všichni se zde k sobě chovali hezky. Když byl jen s mladistvou, tak ta mu říkala, že babička nechce, aby k nim chodil, ale babička mu nikdy nic takového neříkala. Také mladistvá říkala, že mají doma špatné vztahy, stěžovala si, že babička jí nechce nechat dělat, co ona chce, že jí nechce dávat peníze, přitom to nebyla pravda, neboť mladistvá měla první poslední. Ze srandy občas mladistvá řekla, že babičku zabije, protože jí nechtěla něco dovolit.
20. Svědek [REDAKCE] (č. l. 1662 *p.v. trestního spisu*) uvedl, že se s obžalovanou seznámili se v létě v roce 2018 přes seznamku, na které ho obžalovaná oslovila. Měsíc se vídali a psali si. Obžalovaná se postupně začala chovat agresivně. Fyzicky ho sice nenapadla, ale bezdůvodně mu sprostě nadávala, přestože za ni utratil asi 2.500 Kč za nákup značkového oblečení, které chtěla. Dále uvedl, že s babičkou mladiství si rozuměl, byla podle něj hodná, u nich doma byl jednou a bylo to perfektní. Pokud jde vztah mladistvé k babičce, napsala mu poškozená, že se jí doma nelíbí, že babička jí nadává a mlátí ji. Psala mu také, že chce babičku zabít. Chtěla i po něm, aby ji zabil on. Neuvedla k tomu žádné konkrétní věci. Svědek její žádosti vyhovět nechtěl, protože měl s

babičkou perfektní vztah. Myslel si, že tuto žádost mladistvá nemyslí vážně, neboť byla patnáctiletá holka, zároveň si však mladistvou po této žádosti zablokoval a přestal si s ní psát.

21. Svědek [REDACTED] v hlavním líčení, kde byla čtena i část jeho výpovědi z přípravného řízení (č. l. 820, 824-827 trestního spisu) uvedl, že s obžalovanou se seznámil v červnu či červenci roku 2020 na Facebooku. Ze začátku se bavili jen jako kamarádi. Pak se sešli v [REDACTED] [REDACTED], měli spolu pohlavní styk a vytvořili pár. Asi po dvou měsících se s ním mladistvá rozešla kvůli [REDACTED], což mu sdělila osobně. Po týdnu ho chtěla zpátky, on jí dal ještě šanci a začali spolu zase chodit a byli spolu 3 měsíce, poté se s ním opět rozešla kvůli obžalovanému a od té doby si spolu pouze psali. Tento vztah dle svědka nebyl moc dobrý. V době, kdy s mladistvou chodil, byl i mnohokrát u ní doma, ona chodila k němu. Mladistvá mu párkrát říkala, že nemá ráda svoji babičku, protože ta mlátí její mámu. S její babičkou sám svědek žádné problémy neměl, chovala se před ním úplně v pohodě. Problémy mezi babičkou a mladistvou také nebyly. Svědkovi však připadalo, že obžalovaná babičku neposlouchá, nemá ji ráda. Občas mu mladistvá říkala, že se začala řezat, že by se zabila, skočila ze skály apod., důvod, proč by to udělala, mu neřekla. Obžalovaná mu také říkala, že by babičku nejradši otráвила nebo zabodla. Toto říkala stále dokola. Mladistvá také svědkovi říkala, že má vzít nůž a zabodnout její babičku, což odmítl s tím, že to není normální a nikdy by to neudělal. Asi 14 dní po tomto odmítnutí její žádosti se s ním mladistvá rozešla. K plánované vraždě babičky mu mladistvá říkala, že by měli počkat na večer, že by měli vzít kuchyňský nůž a babičku měl on zabodnout v době, kdy by spala. Mladistvá mu říkala, že by babičku měl bodnout do srdce a kolem srdce. Mladistvá říkala, že by po vraždě babičky vzali peníze, klíče od baráků a auta a zmizeli by z [REDACTED] a jeli někam směr [REDACTED]. Mladistvá mu také říkala, že se babičku pokusila předávkovat prášky, toto mu říkala při osobním setkání v době prvního vztahu. Svědek měl za to, že mladistvá tu vraždu babičky myslela vážně, protože o tom mluvila vždy, když se viděli a také říkala, že ji nenávidí, protože ji nechtěla pouštět ven. Nebral je sice vážně vždy, ale pokud ty žádosti vyslovila s vážným důrazem, tak je vážně bral.
22. Dále je potřeba konstatovat, že podle obsahu **facebookové komunikace mezi mladistvou a svědkem** [REDACTED] (č. l. 857-859 trestního spisu) a mezi **mladistvou a svědkem** [REDACTED] (č. l. 839, 840-844 trestního spisu) obžalovaná oba jmenované na jaře 2021 sama kontaktovala, s oběma komunikovala i o vraždě své babičky, a to vždy v tom smyslu, že ona není pachatelkou tohoto činu, přičemž ani jeden z jejich bývalých partnerů jí tuto informaci nevěřil.
23. K předchozímu životu obžalovaného [REDACTED] soud dále zjistil následující. Svědkyně [REDACTED], bývalá přítelkyně obžalovaného a matka jejich společné dcery, uvedla (č. l. 892-896 trestního spisu), že se s obžalovaným seznámila na učilišti. Chodit spolu začali asi v roce 2017, v tu dobu se k nim také nastěhoval. Předtím bydlel v [REDACTED] se svou sestrou a matkou. V roce 2018 s obžalovaným otěhotněla a v roce 2019 se jím narodila dcera. V roce 2019 se obžalovaný vyučil a našel si práci v [REDACTED] v [REDACTED]. V době, kdy se narodila dcera, tak si všimla, že si obžalovaný s někým píše, ale raději se ho na to neptala. S obžalovaným ona nikdy neměla žádný zásadní problém, nikdy ji neuhodil, agresivní nebyl ani po požitém alkoholu, který si dal jen při příležitosti nějaké oslavy. Mladistvou ona sama nezná, ale na podzim roku 2020 jí mladistvá napsala, že je s obžalovaným zasnoubená a že jsou spolu. Na to se ptala obžalovaného, pohádali se a pak ho vyhodila z domu. Obžalovaný se poté odstěhoval na ubytovnu do [REDACTED]. Domluvili se, že bude za dcerou jezdit každou sobotu, tak také činil a při každé návštěvě na výživu dcery přispěl 500 Kč. Za dcerou jezdil pravidelně, jen jednou se stalo, že v sobotu nepřijel, protože jel za prarodiči do [REDACTED]. Obžalovaný měl vztah k její rodině dobrý, ona ho stále miluje. Obžalovaný si jí nikdy nestěžoval na to, že by mu jeho vlastní matka nějak ubližovala, jeho matka na ni působila mile. Svědkyně policejnímu orgánu poskytla kopii komunikace (č. l. 897-901 trestního spisu), kterou s ní vedla mladistvá a která tvoří součást spisového materiálu. Z této komunikace vyplývá, že uživatel označený jménem [REDACTED], svědkyni

oznamuje, že je zasnoubená s [REDAKCE] a svědkyně se dotazuje, zda jim v létě přijde na svatbu a také jí oznamuje, že s [REDAKCE] chodí už dlouho, už od roku 2018 a že jí bude v dubnu 17 let.

24. Svědkyně [REDAKCE], kolegyně obžalovaného ze společnosti [REDAKCE] uvedla (č. l. 904-909 trestního spisu), že obžalovaný byl moc hodný, udělal vše, co mu řekla, ale do života si mluvit nenechal. S nikým z kolegů neměl nikdy žádný problém. Jeho pracovní náplní bylo manipulovat s těžkými díly, které mohly vážit okolo 15 kg, s těmi neměl žádný problém. Některé kusy měly i přes 50 kg, ale k tomu používali jeřáb. Mladistvou osobně nezná, ale její fotografii jí ukazoval obžalovaný v telefonu. Jednou se jí obžalovaný ptal, zda když si ho někdo odebere z přátel, zda to znamená, že se rozešli. Myslí, že to měla být ta holčina z [REDAKCE]. On z toho byl takový smutný. K obžalovanému dále uvedla, že je lehce zmanipulovatelný. Obžalovaný říkal, že má přítelkyni z [REDAKCE], ona mu říkala, aby se na to vykašlal, že tu má dítě. Na to reagoval tak, že s ní chce být. Oni si spolu psali, i když byl v práci. Jednoho dne jim oznámil, že za tou slečnou jede do [REDAKCE] na víkend. Když se vrátil z toho víkendu, tak byl celý rozjařený a kluci vůči němu měli sexuální narážky. Poté jim začal říkat, že si tu slečnu chce nastěhovat k sobě do [REDAKCE] a plánoval s ní svatbu. Obžalovaný se ke kolegům v práci choval hezky, koupil jim i dárky k Vánocům, to nečekali, ale pak se složili a koupili mu toustovač. Ke své matce měl obžalovaný hodně špatný vztah. Jednou jí říkali, že mu máma psala, že je nemocná a že by se k němu chtěla nastěhovat a on to komentoval tak, že tu „kurvu“ nechce ani vidět. Také jim říkal, že jeho máma byla vyhlášená lehká děva v [REDAKCE]. Zaslouchla také, že ho máma hodně mlátila, ale neví, kdo jí to říkal.
25. Svědkyně [REDAKCE], vypověděla (č. l. 878-882 trestního spisu), že pracuje na ubytovně [REDAKCE] v [REDAKCE]. Mladistvou nezná, viděla ji pouze jednou toho dne, kdy byla zatčena společně s obžalovaným, a to asi o hodinu dříve, kdy ji obžalovaný přišel sám představit, přičemž se jí obžalovaný ptal, zda přišel nový evidenční list, kde mělo být zapsáno i jméno mladistvé. Evidenční list ona v tu dobu k dispozici ještě neměla. Obžalovaný mladistvou představil jako svoji novou spolubydlící s tím, že to má již domluveno s paní [REDAKCE]. K osobě obžalovaného uvedla, že to je tichý, až zakřiknutý kluk, ale slušný. Na první pohled byl i plachý. Během jeho krátkého pobytu na ubytovně s ním nebyly žádné problémy. Neví, v jaké době to bylo, ale před zatčením obžalovaného, se jí obžalovaný přišel dotázat na to, co má dělat, když chce u sebe ubytovat někoho dalšího, na to mu řekla, že to musí vyřešit s paní [REDAKCE], majitelkou ubytovny. On řekl, že si to zařídí s ní.
26. Níže podrobně rozebírané vyhodnocení **telekomunikačního provozu telefonního čísla obžalovaného** (č. l. 1115-1116 trestního spisu) dále dokládá, že tento byl v častém a pravidelném kontaktu se svou matkou.
27. Ke vztahu obžalovaného [REDAKCE] s obžalovanou [REDAKCE] soud dále nad rámec výše uvedeného zjistil následující. Podle vyhodnocení **telekomunikačního provozu telefonního čísla [REDAKCE]**, tedy čísla **obžalovaného** (č. l. 1115-1116 trestního spisu), i telefonního čísla [REDAKCE], tedy čísla **mladistvé** (č. l. 1381-1382 trestního spisu) za období od 1. 9. 2020 do 1. 2. 2021, jejichž výpisem byl policejním orgánem pořízen se souhlasem jmenovaných, byl obžalovaný se [REDAKCE] v kontaktu již od 22. 9. 2020. Od té doby spolu měli časté kontakty formou hovorů i SMS. Poslední jejich vzájemná komunikace byla dne 21. 1. 2021. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný se zdržoval převážně v místě svého bydliště a okolí, ve výpisech jsou zaznamenány dvě cesty do [REDAKCE], a to od 15. 1. 2021 do 17. 1. 2021 a podruhé od 29. 1. 2021 do 31. 1. 2021. Nebylo zjištěno, že by obžalovaný byl v kontaktu s poškozenou [REDAKCE]. **Facebooková komunikace** mezi obžalovaným [REDAKCE] a mladistvou [REDAKCE] z období od 31. 12. 2020 do 29. 1. 2021, která byla zachycena provedením zálohy jeho facebookového účtu se souhlasem *obžalovaného* (č. l. 1118-1119, 1120-1139, 1140-1145, 1146-1378 trestního spisu), je až do první návštěvy obžalovaného u mladistvé dne 15. 1. 2021 převážně sexuálního charakteru. Následně dne 18. 1. 2021 ve 20:00 hodin píše obžalovaný mladistvé, že ho napadlo, jak ji zlikvidovat. Mladistvá se ptá jak?, dále obžalovaný popisuje, že

projímadlem, ale že je i více způsobů, že něco vymyslí. Dále obžalovaný píše, že se stačí zbavit jen těla. Mladistvá na to odpovídá tak, že když si obžalovaný udělá řidičák, že babička má auto, a tak ji můžou odvést a někde zakopat. Obžalovaný píše, že radši přestřihne hadičky, aby babička někde nabourala, a zbaví se i auta. S tím mladistvá souhlasí. Dne 18. 1. 2021 ve 20:25 hodin se mladistvá dotazuje, zda by ji obžalovaný zvládl zabít tenhle víkend, co přijede? Na to dostává odpověď: a co léto až budu na chatě? Tam rovnou zakopem i tělo. Obžalovaný pokračuje, že stačí jeden víkend na chatě a odjedou bez ní. Někde na procházce do lesa, kde nejsou lidi, v bytě je pak moc úklidu krve. Mladistvá navrhuje: „tak jet a pak prášky na spaní, a pak ji to píchnout. Ona chcípne, a pak ji někam můžem odvést, do lesa nebo na zahradu“. Obžalovaný odpovídá: „moc způsobů, jak se ji zbavit“. Mladistvá píše: „nebo plyn zapnout, vše uzavřít a ona se udusí“. Obžalovaný píše: „do sudu ji dát a hodit do vody. Pak by stačila jiskra a byt by vybuchl a plynem to trvá dlouho. Něco vymyslím, tak se nech překvapit.“ Mladistvá píše, že to bude tenhle víkend nebo ji zabije sama. Obžalovaný píše: „zbavím se jí, ten co přijedu, další musím sehnat prostředky. Zvládnou ji dotáhnout do auta? Myslím, že je těžká. A co tvoje mamka? Bylo by lepší, kdyby nebyla přítomna“. Mladistvá píše: „máme cestovní tašky, tak ji rosekáme a dáme do toho“. Dále spolu řeší, co řeknou rodině. Obžalovaný píše, že dále přemýšlí o způsobu. Krev je těžká uklidit, že se dá najít i rok poté. Mladistvá navrhuje: „na linu nebo igelit a pak to zakopou s ní“. Obžalovaný následně mladistvé píše, aby nevyhazovala tu nabíječku od těch [REDAKOVANÉ], a dotazuje se, zda má mladistvá aspoň 30 cm dlouhý nůž. Mladistvá odpovídá, že ano. Obžalovaný se ptá: „kam s tělem až ji zamordují?“ Mladistvá odpovídá: „pes žere maso“. Obžalovaný píše, že „pes když ochutná lidskou krev, tak je agresivní“. Poté spolu řeší, co řeknou, až budou hlásit zmizení, aby nepoutali pozornost, když nebude viděna více dní. Dne 18. 1. 2021 ve 22:03 hodin mladistvá píše, „tak ji zlom vaz, pak to maso dáme psovi a kosti zakopem“. Obžalovaný souhlasí. Následně se domlouvají na tom, že hned v neděli ráno společně odjedou, aby to nikdo nezjistil. Dne 20. 1. 2021 probíhá komunikace, kdy se domlouvají, že přijede obžalovaný k mladistvé na návštěvu. Že vezmou tašky ve sklepe, že mladistvá nechce být doma, kdyby náhodou přijela policie, a že vezmou všechny papíry s sebou a u něj to roztřídí. Dále řeší odhlášení bytu a neplacení nájmu. Obžalovaný uvádí, že snad nebude podezřelý, že všichni zmizeli, a aby hned nepátrali. Mezi proběhlou komunikací bylo uskutečněno několik hovorů, kdy poté obžalovaný navazuje textem, jestli má mladistvá plán, že kdyby bylo jisté, že jdou po ní policajti, tak už není v ničem problém. Dne 22. 1. 2021 ve 23:11 hodin opět mladistvá píše: „mám nápad, co udělat s babou až ji zabijem. Jak má mamka v pokoji tu skříň, tak až ji dáme do toho kufru, tak ji můžem dát do té skříň úplně nahoru a nic nepůjde vidět“. Dne 24. 1. 2021 v 18:51 hodin mladistvá opakuje, že přemýšlí nad pátkem, jak to udělat a má spoustu nápadů a poteče krev. Obžalovaný odpovídá, že má taky jeden nápad, a že má promyšleno, jak to udělat, aby neožila. Dne 29. 1. 2021 v 11:14 hodin mladistvá píše, že jí není dobře a že mimo toho zabítí nic nebude, jen líbání a mazlení. Rovněž výše popsaná konverzace je prokládána vyznáním lásky a příslibů sexuálního styku.

28. **Úřední záznam o vyhodnocení obsahu a paměti zajištěných mobilních telefonů a SIM karet** ze dne 24. 5. 2021 (č. l. 482-484 trestního spisu), pak dokládá, že vzájemná komunikace [REDAKOVANÉ] se [REDAKOVANÉ] je dokumentována v rámci tří nejvíce frekventovaných chatů, a to prostřednictvím WhatsAppu a Messengeru, kdy tato začíná dokonce už dne 2. 12. 2019 a poslední zpráva je z 29. 1. 2021. Tato komunikace obsahuje velké množství zpráv se sexuálním podtextem i běžných sdělení a videochatů. Je zřejmé, že v mnoha případech je tato komunikace prokládána vzájemnými telefonickými hovory, což lze dokumentovat na časové ose analyzovaných dat. I z této korespondence je rovněž zřejmé, že k prvnímu osobnímu kontaktu obou jmenovaných došlo ve dnech 15. až 17. 1. 2021 při návštěvě [REDAKOVANÉ] v bydlíšti [REDAKOVANÉ] v [REDAKOVANÉ]. Druhé osobní setkání se uskutečnilo při další návštěvě v bydlíšti [REDAKOVANÉ] v období 29. – 31. 1. 2021, kdy došlo k vraždě poškozené [REDAKOVANÉ]. V komunikaci na Messengeru je dne 18. 1. 2021 v čase od 16:17 hodin až 22:32 hodin v rámci probíhajícího chatu mezi [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] zjištěna komunikace o plánování vraždy její babičky. Jedná se o

první zjištěnou komunikaci tohoto charakteru, která probíhá následně i v dalších dnech až do druhé návštěvy [REDAKCE] dne 29. 1. 2021. Tato chatová komunikace doslovně koresponduje s výše popsaným vyhodnocením facebookového profilu „[REDAKCE]“.

29. Mimo výše uvedené pak **emailová komunikace** mezi obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] (č. l. 1409-1410 *restního spisu*) a **evidenční list** k bytu v užívání obžalovaného dle stavu ke dni 1. 2. 2021 (č. l. 1411 *restního spisu*) dokládají, že obžalovaný dne 27. 1. 2021 zaslal paní [REDAKCE] informace potřebné k přihlášení jeho přítelkyně a uvádí zde jména a datum narození mladistvé. Na základě uvedeného pak byl obžalovanému vystaven nový evidenční list k bytu, který obýval, a jako osoba spolubydlící zde byla s účinností od 1. 2. 2021 hlášena mladistvá [REDAKCE].
30. Svědkyně [REDAKCE], matka mladistvé uvedla (č. l. 683-690 *restního spisu*), že obžalovaný k nim přijel na víkend v letošním roce, bylo to poprvé, kdy ho viděla, choval se k nim slušně. Když obžalovaného mladistvá k nim přivedla, tak poškozená nadávala, protože o tom předem nevěděla. O prvním víkendu nedošlo k žádnému konfliktu, normálně se bavili, vše bylo v klidu. O tomto víkendu jí také mladistvá řekla, že ji obžalovaný požádal o ruku, ona s tím souhlasila. Po jeho odjezdu s ním mladistvá byla v kontaktu, stýskalo se jí. Pokud slyšela jejich hovor, bylo to o tom, že chtějí být spolu, že se mají rádi.
31. Skutečnosti z průběhu dnů 29. až 30. 1. 2021 v zásadě potvrzují následující důkazy. Svědkyně [REDAKCE], dále vypověděla (č. l. 683-690 *restního spisu*), že obžalovaný přijel do jejich bytu podruhé v pátek, mladistvá jí o tom řekla, až v pátek, nevěděla o tom ani poškozená. Obžalovaný k nim přijel okolo 20. nebo 21. hodiny. Mladistvá jí řekla, aby šla s ní, že přijede obžalovaný, až v tu chvíli se to dozvěděla. S dcerou na něho čekala na zastávce. Poškozená pak nadávala mladistvé, že jí to předem neřekla, ale žádné sprosté nadávky nepadly, spíše jí šlo o to, aby o tom věděla předem, a nakonec jí nevadilo, že tam obžalovaný je. Obžalovaný s mladistvou byli celý večer v pokojíčku, svědkyně z něho měla divný pocit a byla celá vynervovaná. Neví, proč. Ona nebyla přítomna tomu, že by se bavili o něčem špatném. V sobotu vše probíhalo v klidu, ona ale měla špatný pocit. Když od nich okolo 20. hodiny odešla [REDAKCE], tak byla s mamkou na balkóně na cigaretě, kdy jí říkala, že má z obžalovaného špatný pocit a že by se jí mohlo něco stát. Poškozená jí na to řekla, že si vymýšlí. Nikdo jí ale nic neříkal, ona to vycítila. Pak se s mamkou bavila normálně. Obžalovaný byl v tu dobu v pokojíčku a mladistvá se šla koupat. Ona šla do koupelny za dcerou, aby jí dala ručník. Někdy v té době prošel obžalovaný do obývacího a sedl si na gauč, viděla, jak tam sedí. Když šla za mladistvou do koupelny, tak ho tam viděla a obžalovaný jí řekl, aby tam za ním nechodila, aby něco neviděla. Když přišla z koupelny, aby se zeptala na něco své mamky, tak viděla, jak obžalovaný stojí u poškozené zezadu a mačká jí na pusku polštář. Poškozená se bránila a chtěla se z toho dostat. Pak ten polštářek obžalovaný odhodil a chytl poškozenou zezadu do kravaty a začal ji škrtit. Poškozená se tomu hodně bránila, ale obžalovaný měl víc síly. Poškozená pak omdlela a spadla na zem. Než začala poškozená červenat a modrat, tak se jí svědkyně snažila pomoci a obžalovaného od ní odtrhnout, to se jí ale nepodařilo, protože měl větší sílu. Ona se snažila poškozené dál pomoci, kdy jí chtěla zatáhnout za její ruku, když se k ní naklonila, tak jí poškozená chytl asi omylem za vlasy. Přitom viděla, jak poškozená brečí. V tu chvíli byla poškozená na boku a obžalovaný jí přetáčel na břicho. Ona chtěla poškozenou odtáhnout, ale obžalovaný na ní seděl, měl u sebe kabel od nabíječky, který jí dal kolem krku a tím kabelem ji škrtil, až jí zvedl hlavu od země. To škrcení v kravate trvalo asi 5 minut a kabelem ji škrtil dalších asi 30 minut. Poškozenou také svědkyně bránila tím, že bouchala obžalovaného do zad a snažila se ho odstrčit, ale to se jí nepovedlo. Pak mladistvá volala z koupelny, tak šla za ní. Mladistvé neříkala, co se tam stalo, a šla z koupelny do pokoje dcery. Co se dělo dál v obývací neví. Asi okolo 22:50 hodin šla venčit psa a viděla, jak poškozená leží na zádech a má lepicí páskou svázané ruce a nohy. Když se vrátila domů, tak už poškozenou nikde neviděla. K ránu, okolo jedné nebo druhé hodiny jim obžalovaný řekl, aby se sbalily a okolo páté nebo šesté hodiny jim řekl, že pojedou vlakem do [REDAKCE]. Když v neděli odcházeli z bytu, tak jim

obžalovaný vzal telefony, aby nemohly volat na policii a aby je nevysledovali. Mobilní telefon měl zapnutý pouze obžalovaný, který komunikoval i s jejím bývalým manželem ohledně toho, zda u něho ona bude moci být.

32. Svědkyně [REDAKCE], dodala (č. l. 712-722 *trestního spisu*), že poškozenou viděla naposledy právě v sobotu o tomto víkendu, kdy u ní byla na návštěvě. Viděla zde pouze [REDAKCE]. Mladistvá tam měla pánskou návštěvu, ale s tou se nepotkala. Odcházela od nich asi okolo 19:30 hodin. Při této návštěvě bylo zvláštní to, že většinu doby její návštěvy svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] trávila v pokoji, jindy trávila čas s nimi. Ten večer si s poškozenou ještě psala, kdy jí poškozená odpověděla naposledy ve 22:13 hodin a ve 22:20 hodin si zobrazila zasloupanou zprávu. Druhý den už na zprávy nereagovala. Součástí spisové dokumentace jsou i **fotografie zmíněné komunikace svědkyně s poškozenou** (č. l. 728-742 *trestního spisu*).
33. K průběhu samotného napadení poškozené soud zjistil tyto skutečnosti. **Protokol o ohledání místa činu** včetně fotodokumentace (č. l. 2-33 *trestního spisu*) dokládá poměry daného místa v době činu. V [REDAKCE] č. [REDAKCE] o velikosti [REDAKCE], nacházející se v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], byla nalezena zemřelá [REDAKCE] v [REDAKCE], pod matrací v prostoru lůžka pod sedací soupravou ve tvaru písmene L, kdy nohy zemřelé byly částečně zakryty v oblasti nártů černými polštáři. Tělo zemřelé se nacházelo v době ohledání v poloze na zádech, na koberci, před sedací soupravou, a to před delší stranou soupravy tvořící úložný prostor. Přes tělo byla přeložena část sedací soupravy, která původně překrývala úložný prostor. Zemřelá měla horní končetiny sepnuté průhlednou lepicí páskou v úrovni zápěstí, kdy levá ruka překrývala ruku pravou. Dolní končetiny měla zemřelá rovněž svázané průhlednou lepicí páskou, a to v oblasti těsně nad kotníky. Podle **prohlášení koronera** (č. l. 304 *trestního spisu*) byl jako datum úmrtí poškozené [REDAKCE] stanoven den 30. 1. 2021.
34. Z **předběžné zprávy o pitvě** [REDAKCE] (č. l. 309 *trestního spisu*) a z **fotodokumentace z pitvy poškozené** (č. l. 341-355 *trestního spisu*) soud zjistil, že v kůži krku poškozené byla naznačena strangulační rýha, zjištěny zlomeniny hrtanu, krevní výrony v měkkých tkáních krku vpředu a po stranách a výrazné známky dušení. Rovněž zjištěno vdechnutí zvratků. Dále byla zjištěna bodná rána v levé prsní krajině vedena přes košili, přičemž s ohledem na velikost zranění byla délka čepele alespoň 10 cm. Na těle byly dále zjištěny oděrky na nose, v okolí úst, v oblasti brady až horní části krku, na pravém bérce, na levém kolenu a na zádech, které lze vysvětlit manipulací s poškozenou, případně její polohou vleže na břiše v průběhu útoku. Pokud jde o spoutání horních a dolních končetin lepicí páskou, k tomuto mohlo dojít až posmrtně. Jednoznačné známky obrany neshledány, pitevní nález svědčí o napadení druhou osobou, příčinou smrti bylo udušení.
35. Ze **znaleckých posudků** Ing. Andrey Novotné Rychtecké, z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 356-361, 371-377 a 386-392 *trestního spisu*), soud zjistil, že v biologickém materiálu odebraném při pitvě poškozené [REDAKCE] nebyla prokázána přítomnost toxikologicky významných cizorodých látek, které by mohly negativně ovlivnit její zdravotní stav. Ve vzorku krve zemřelé byla prokázána přítomnost etanolu v koncentraci 0,33 g/kg. Ve vzorku krve z hrudníku byla prokázána přítomnost etanolu v koncentraci 0,36 g/kg. Znalkyně současně k tomuto uvádí, že lze předpokládat, že etanol prokázaný metodou plynové chromatografie ve vzorku krve i ve vzorku krve z hrudníku mohl vzniknout během rozkladných procesů probíhajících v biologickém materiálu. Ve vztahu k biologickým vzorkům obžalovaného a mladistvé znalkyně zjistila, že tito rovněž nebyli v době odběru vzorků ovlivnění etanolem ani jinými těkavými látkami, neužívali metamfetamin (pervitin) ani jiné amfetaminové deriváty, např. extázi a ani neužívali produkty z konopí setého, morfin, heroin ani jiné opiátové deriváty, či kokain. Bylo zjištěno u obou pouze toxikologicky nevýznamné množství kofeinu, což svědčí o konzumaci

poživatín obsahujících kofein, např. káva, a u obžalovaného dále i nikotinu, což dokládá pouze to, že obžalovaný byl kuřák nebo se krátce před odběrem zdržoval v zakouřených místnostech.

36. Ze **znaleckého posudku MUDr. Andrey Vlčkové a MUDr. Miroslava Kúdely** (č. l. 310-335 *trestního spisu*), znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství soud zjistil, že zemřelá [REDAKCE] byla nalezena ve spodní části rozkládací pohovky v poloze vleže, se spoutanými horními i dolními končetinami širokou izolepou. Zjištěná zranění jsou v posudku podrobně specifikována a v obžalobě uváděna ve skutkové větě. Z dalších významných skutečností se na tomto místě ještě uvádí, že z pitevního nálezu jednoznačně vyplývá, že zjištěná podstatná poranění si poškozená sama nezpůsobila, tj. že smrt nastala následkem útoku ze strany druhé osoby. Přesvědčivé známky obrany zjištěny nebyly. Při držení v tzv. kravatě se útočník nacházel za zády poškozené, poškozená mohla stát, sedět či ležet na břiše, obdobně jako při zatažení škrtidla v podobě tenkého kabelu kolem krku poškozené. Polštář byl s velkou pravděpodobností přiložen na obličej poškozené rovněž za ní se nacházejícím útočníkem, pokud by se útočník nacházel vpředu, známky zakrytí krajiny úst by byly výraznější, než tomu v daném případě bylo. Bodnutí do levé prsní krajiny vedl útočník zřepředu. Na těle poškozené nebyly zjištěny změny, které by svědčily o jakémkoli významnějším přemístování těla, na větší vzdálenost apod. Lze tedy dovodit, že poškozená zemřela v bytě, kde byla později nalezena. Poškozená nebyla v době smrti ovlivněna žádnou cizorodou látkou. Smrt nastala z příčiny zevní, byla to smrt násilná, k níž vedl útok druhé osoby.
37. Podle **protokolu o provedení domovní prohlídky** včetně fotodokumentace (č. l. 557-580 *trestního spisu*) v bytě poškozené, tedy na místě činu, při níž byla zajištěna řada stop, zejména nabíjecí kabely, houbička na nádobí zelené barvy, čisticí prostředek zn. Savo, kuchyňské nože, otěry z červenohnědých skvrn na koberci v obývacím pokoji z prostoru před sedací soupravou a hnědošedá peněženka. V tomto směru je třeba poukázat, že kuchyňský nůž s černou rukojetí s třemi nýty, na čepeli s nápisem Maxam, který obžalovaný [REDAKCE] označil za nůž, který použil při činu, byl zajištěn jako položka č. 7, označené věci tvoří nyní přílohu spisu.
38. Závěry **odborných vyjádření** ke zkoumání zajištěných **biologických, věcných a daktyloskopických stop** na místě činu dle výše uvedeného protokolu o ohledání místa činu, usvědčující z aktivního jednání vedoucího ke smrti poškozené obžalovaného [REDAKCE]. Podle odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetika ze dne 20. 4. 2021 (č. l. 498-513 *trestního spisu*) DNA poškozené s pravděpodobnostním vyjádřením shody překračující hranici stanovenou jako limit pro učení individuální identifikace byla zjištěna na dvou kusech fragmentů černého nabíjecího kabelu, pravděpodobně na mobilní telefon, se samolepkou s nápisem „CUBE 1“, jež je pravděpodobně přetržen na dvě části, který byl nalezen při domovní prohlídce bytu obžalovaného v [REDAKCE] pod položkou č. 16 a také z otěru zbylého povrchu bílého nabíjecího kabelu rovněž zajištěného pod položkou č. 16 při domovní prohlídce v [REDAKCE]. Na tomto přetrženém kabelu byla zjištěna i další DNA, u které vzájemným porovnáním profilů polymorfismů na chromozomu Y stanovených z předložených položek s profilem polymorfismů na chromozomu Y stanoveným z předloženého bukálního stěru obžalovaného [REDAKCE] byla zjištěna shoda s profily polymorfismů na chromozomu Y. Dále byla DNA poškozené zjištěna z otěrů červenohnědých skvrn zajištěných jako stopy č. 16, 17 a 18 při domovní prohlídce v bytě poškozené z koberce v obývacím pokoji pod sedací soupravou, kde byla poškozená nalezena. Za relevantní je rovněž možno považovat to, že ze zajištěné DNA z pod nehtů poškozené [REDAKCE] a z otěru povrchu přední i zadní strany obou nohavic kalhot, které měla poškozená na sobě v době nálezu jejího těla, vzájemným porovnáním profilů polymorfismů na chromozomu Y stanovených z předložených položek s profilem polymorfismů na chromozomu Y stanoveným z předloženého bukálního stěru obžalovaného [REDAKCE] byla zjištěna shoda s profily polymorfismů na chromozomu Y. Podle odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetika ze dne 14. 5. 2021 (č. l. 517-520 *trestního spisu*), byla zjištěna DNA [REDAKCE] (matky mladistvé) z otěru čepele a ostří kuchyňského

nože o celkové délce 22,5 cm, z toho čepel 11,5 cm, s černou platovou rukojetí (zajištěn jako věcná stopa č. 5). Dále bylo zjištěno DNA poškozené [REDAKCE] z otěru rukojetí kuchyňského nože o celkové délce cca 32 cm, z toho čepel 20,5 cm, s černou plastovou rukojetí (zajištěno jako věcná stopa č. 6). Na tomto noži (věcná stopa č. 6) byl zjištěn i DNA profil osoby mužského pohlaví, který však nebyl vhodný k individuální identifikaci. Na rukojetí kuchyňského nože zajištěném jako věcná stopa č. 7 pak byla zjištěna DNA [REDAKCE] st. (matky mladistvé), současně zde byl zjištěn DNA profil osoby mužského pohlaví. Na nožích zajištěných jako věcné stopy 5 až 7 byla provedena orientační zkouška na přítomnost krve s negativním výsledkem. Konečně pak z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie (č. l. 524-529 *trestního spisu*) bylo jako relevantní zjištěno pouze, že na papírovém kotouči s potiskem [REDAKCE] s navinutou hnědou plastovou lepicí páskou, která byla zajištěna při domovní prohlídce v bytě obžalovaného (pod položkou 15) zjištěna ve svých 7 znacích shoda se stejnými sedmi znaky prostředníku levé ruky obžalovaného. Ostatní zjištěné daktyloskopické stopy byly poškozené.

39. Další skutečnosti k průběhu daného víkendu a zejména ke dni 31. 1. 2021 soud zjistil z následujících důkazů. Ze zajištěných a následně vyhodnocených **kamerových záznamů** s příloženými DVD se záznamy a fotografiemi z těchto záznamů (č. l. 976-981, 984-985, 987, 993, 994-1016, 1020-1032, 1033-1046 *trestního spisu*), které zachycují jednak dům poškozené a jednak [REDAKCE] v [REDAKCE] a prostor před budovou [REDAKCE] v [REDAKCE], v [REDAKCE] a také přímo [REDAKCE], soud zjistil, že obžalovaný a mladistvá dne 31. 1. 2021 v 7:20 hodin vyzvedli ve sklepních prostorách domu na adrese [REDAKCE] kufry, následně se vrátili do bytu poškozené, který si odemkli klíči. V čase 7:32 hodin dne 31. 1. 2021 z bytu poškozené vyšla mladistvá a šla vyvenčit psa. V 8:45 hodin pak obžalovaný společně se [REDAKCE] a s mladistvou odešli z bytu, přitom táhli tašky a kufry a vydali se ve směru [REDAKCE] v [REDAKCE], kdy k přepravě na hlavní nádraží využili [REDAKCE], do kterého nastoupili na [REDAKCE] v čase 9:55 hodin záznamu a vystoupili na [REDAKCE] v čase 10:02 hodin záznamu (pozn. čas záznamu je o 62 minut napřed oproti reálnému času). Dále byli všichni tři zachyceni dne 31. 1. 2021 v čase 8:59 hodin až 9:00 hodin na [REDAKCE] při výstup z [REDAKCE] příjíždějícím ze směru [REDAKCE], odkud směřovali k [REDAKCE] a v čase 9:01 až 9:02 hodin před [REDAKCE] v [REDAKCE], jak vešli do [REDAKCE]. V [REDAKCE] vešli do [REDAKCE], ve kterém jsou umístěny informace a přepážky, u kterých lze zakoupit jízdenky [REDAKCE]. Mladistvá a její matka si sedli na lavičku a obžalovaný [REDAKCE] jde k okénku výdeje jízdenek. Z [REDAKCE] všichni odešli v čase 9:29 hodin a dále šli podchodem k [REDAKCE]. Na dalším záznamu z [REDAKCE] jsou pak zachyceni, jak v čase 9:40 hodin nastoupili [REDAKCE], který přijel ze směru od [REDAKCE] a tento [REDAKCE] odjel směr [REDAKCE]. Doplnit lze pouze to, že na všech záznamech je vidět, že obžalovaný, mladistvá i matka mladistvé nesou zavazadla a na některých záznamech je vidět i pes matky mladistvé, který cestoval s nimi.
40. Při provedení **domovní prohlídky** v [REDAKCE] obžalovaného [REDAKCE], jejíž průběh dokládá protokol včetně fotodokumentace a videodokumentace (č. l. 623-646 *trestního spisu*), byly zajištěny věci, k jejichž vlastnictví se vyjadřoval obžalovaný a mladistvá při jejich výsleších (viz výše) a pod položkou č. 16 dva nabíjecí, přetržené kabely bílé a černé barvy a lepicí páska zn. nova [REDAKCE]. Dále byly při domovní prohlídce tři jízdenky. Jedna jízdenka na [REDAKCE] pro psa z [REDAKCE] do [REDAKCE], jejíž platnost je na dobu od 31. 1. 2021 do 1. 2. 2021, jedna jízdenka je skupinová na [REDAKCE] pro 3 osoby z [REDAKCE] do [REDAKCE], jejíž platnost je od 31. 1. 2021 do 1. 2. 2021. Dle razítka na obou jízdenkách [REDAKCE] byly obě využity dne 31. 1. 2021. Poslední jízdenka je na [REDAKCE], která byla využita dne 31. 1. 2021 v čase 8:54 hodin.

41. Z **výpisu telekomunikačního provozu** mladistvé (č. l. 1381-1382 *trestního spisu*) pak bylo také zjištěno, že tato se zdržovala převážně v lokalitě v [REDAKCE], kterou dne 31. 1. 2021 opouští a směřuje přes [REDAKCE] do [REDAKCE]. Mladistvá pak byla se svým otcem, [REDAKCE], za celou dobu získaného výpisu v kontaktu pouze dne 30. 1. 2021 v čase 18:44 h, tedy těsně před vraždou, dále pak již po skutku, dne 31. 1. 2021 v časech 11:15, 11:23, 15:14 a 16:38 hodin. Všechny uvedené kontakty jsou prostřednictvím SMS zpráv. **Fotografie displeje telefonu svědka** [REDAKCE] se zprávami a záznamy hovorů od mladistvé a obžalovaného (č. l. 774-784 *trestního spisu*) a **zpráva zaslaná obžalovaným otcem mladistvé** (č. l. 769 *trestního spisu*), dokládají, že svědek své dceři píše 5. 8. 2019 a následně až 30. 1. 2021 a komunikaci s číslem [REDAKCE] (pozn. telefonní číslo mladistvé) ze dne 30. 1. a 31. 1. 2021. Z uvedeného čísla mu přišly zprávy ve znění „Ahoj tati“, „Muzu ti pak zavolat je to důležité?“, „Potřebuju stebou nutně mluvit“, „Zvedni to prosím“. Dále má z tohoto čísla evidovány zmeškané hovory a to z 30. 1. 2021 ve 22:36 hodin a ve 23:14 hodin a z 31. 1. 2021 v 7:52, 14:57, 16:37, 16:38 hodin. Rovněž je zde zaznamenána komunikace s telefonním číslem [REDAKCE] (pozn. toto telefonní číslo uvedl obžalovaný po svém zadržení jako své telefonní číslo), a to zprávy ze dne 31. 1. ve znění „Zavolejte mi prosím nebo zavolejte [REDAKCE] je to nutný“ a ze dne 1. 2. „Zavolejte mi prosím na spěť až budete moct“. V historii hovorů jsou evidovány zmeškané hovory z tohoto čísla ze dne 31. 1. 2021 v čase 14:51 a 16:39 hodin. Tuto skutečnost potvrzuje i vyhodnocení **telekomunikačního provozu telefonního čísla obžalovaného** (č. l. 1115-1116 *trestního spisu*), neboť i podle něho obžalovaný byl v kontaktu s otcem poškozené, [REDAKCE], a to dne 31. 1. 2021 v čase 16:42:14 hodin, kdy mu posílá SMS zprávu, v tuto dobu již byl v [REDAKCE].
42. Další skutečnosti k průběhu rána dne 1. 2. 2021 pak dokládají následující důkazy. Svědkyně [REDAKCE] (č. l. 691-670 *trestního spisu*) popsala okolnosti, za nichž zjistila nepřítomnost poškozené a průběh pátrání po ní, až do okamžiku nalezení těla poškozené. Přitom také svědkyně zjistila, že poškozená měla doma kabelku s peněženkou, v níž neměla ale žádné peníze, nepřišlo jí divné, že tam nejsou žádné papírové peníze, ale bylo divné, že tam nejsou ani kovové mince. Jí poskytnuté informace se shodují s obsahem **úředního záznamu policejního orgánu ze dne 1. 2. 2021** o pátrání po poškozené [REDAKCE] (č. l. 34-36 *trestního spisu*), podle kterého dne 31. 1. 2021 svědkyně [REDAKCE] hlásila obavy o matku, nicméně při průzkumu bytu téhož dne ve večerních hodinách policie nic nezjistila, a teprve druhého dne, tedy 1. 2. 2021 dopoledne při opětovném vstupu do obydlí, bylo nalezeno tělo poškozené. Telefonní čísla obžalovaných v té době byla nedostupná.
43. Svědek [REDAKCE], otec mladistvé, uvedl (č. l. 762-768 *trestního spisu*), že obžalovaného nikdy neviděl, jen s ním jednou mluvil po telefonu, bylo to v pondělí. Obžalovaný se ho ptal, zda by si jednu z nich nevzal k sobě, na to mu řekl, že nemůže, protože je v podnájmu. Pak mu obžalovaný několikrát volal, ale on to nezvedl. S bývalou manželkou mluvil naposledy v roce 2019. S mladistvou naposledy hovořil také v roce 2019, kdy byl za ní v [REDAKCE]. Dále uvedl, že s dcerou komunikoval dne 5. 8. 2019 a následně až dne 30. 1. 2021, v mezidobí spolu v kontaktu nebyli vůbec. Tato tvrzení dokládá výše rozebraný **výpis telekomunikačního provozu** mladistvé (č. l. 1381-1382 *trestního spisu*) a **obžalovaného** (č. l. 1115-1116 *trestního spisu*), dle něhož dne 1. 2. 2021 v 14:33 hodin obžalovaný volal panu [REDAKCE] (délka hovoru 60 s) a poté mu ještě v čase 14:45 hodin poslal jednu SMS zprávu. Tomu odpovídají i zjištění z **fotografie displeje telefonu svědka** [REDAKCE] se zprávami a záznamy hovorů od mladistvé a obžalovaného (č. l. 774-784 *trestního spisu*), a to konkrétně v historii hovorů, kde jsou evidovány zmeškané hovory z čísla obžalovaného ze dne 1. 2. 2021 v čase 14:43, 14:51 a 16:25 hodin, ve dne 1. 2. 2021 v čase 14:32 hodin je zde evidován příchozí hovor v délce jedné minuty.
44. Ohledně osoby **obžalované mladistvé** [REDAKCE] soud nad rámeček již výše uvedeného zjistil následující. Ze **zprávy ZŠ** [REDAKCE], [REDAKCE] (č. l. 1449 *trestního spisu*), kterou mladistvá v minulosti navštěvovala, vyplývá, že u mladistvé se začaly projevovat kázeňské problémy v sedmé třídě, zároveň působila zanedbaným dojmem, proto jí byly

vysvětlovány základní hygienická pravidla. V tomto smyslu bylo jednáno i s babičkou. V osmé třídě byla situace ještě složitější, mladistvá měla pocit, že třída je proti ní, měla pocit, že je šikanována, ale po důkladném šetření bylo zjištěno, že velmi často právě ona vyprovokovala hádku, zhoršila se prospěchově a babička si s ní často nevěděla rady. Ve druhém pololetí osmého ročníku utekla z domu, následně pak byla umístěna v DD [REDAKCE]. Podle **zprávy [REDAKCE] nemocnice [REDAKCE]** (č. l. 1431-1432 *trestního spisu*) byla zde v období od 28. 1. 2020 do 31. 1. 2020 hospitalizována pro kolapsový stav po užití léčiv. Dřívější sebepoškození dokládá **prohlídka těla mladistvé [REDAKCE]** ze dne 2. 2. 2021 (č. l. 151 *trestního spisu*), při níž bylo zjištěno, že na pravé i levé straně krku má hematom o velikosti 1-2 cm, na levé ruce v oblasti předloktí má jizvu o velikosti 2 cm staršího původu, na pravé noze v oblasti kolene má dva hematomy o velikosti 0,5 až 1 cm. Na levé noze v oblasti nad kotníkem má několik jizev staršího původu. Jednu jizvu staršího původu má na levé ruce pod palcem. Na levé ruce v loketní jamce měla modřinu a viditelný vpich.

45. Po smrti poškozené [REDAKCE] bylo na návrh OSPOD **usnesením Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 3. 2. 2021**, č. j. [REDAKCE] (č. l. 159 *trestního spisu*), nařízeno předběžné opatření, jímž byla mladistvá předána do péče Diagnostického ústavu a Střediska výchovné péče [REDAKCE]. Ze **zpráv Diagnostického ústavu a SVP [REDAKCE]** (č. l. 1437-1438, 1441-1442, 1443 *trestního spisu*) vyplývá, že adaptace na podmínky zařízení proběhla bez přítomnosti výraznějších maladaptivních projevů, autoritu dospělých je mladistvá schopna respektovat a s nastaveným režimem nemá problémy. Vyhledává spíše společnost dospělých. Mladistvá je hodnocena jako osobnostně méně diferencovaná, spíše introvertovaná, latentně dominantní, s nevyváženým sebehodnocením a negativním sebepojetím téměř ve všech ohledech. Emočně je nezralá, plochá, se známky citové deprivace, je zvýšeně úzkostná, vztahovačná, s prožívanými pocity krivdy a ublíženosti, není příliš přístupná kritickým výhradám vůči své osobě, vždy je připravena ke své obhajobě a účelovému zkreslení reality. Intelektová úroveň mladistvé odpovídá pásmu mírného podprůměru. Ve vrstevnické skupině zaujímá okrajové místo, sociálně je tupá, hůře chápe i některé běžné sociální situace. Vrstevnicím se snaží zalíbit a vyhovět, automaticky přijímá jejich názory a postoje, zároveň se však v jejich nepřítomnosti o nich dokáže vyjadřovat nevybíravě až s despektem. Během pobytu v DÚ mladistvá nenahlédla na závažnost okolností, které vedly k jejímu umístění do zařízení, pasuje se do oběti přísné výchovy babičky, následně pak systému.
46. Následně byla **rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 15. 4. 2021**, č. j. [REDAKCE] - [REDAKCE] (č. l. 163-165 *trestního spisu*) který nabyl právní moci dne 21. 5. 2021, byla nad mladistvou nařízena ústavní výchova. Pro výkon ústavní výchovy byla umístěna do Výchovného ústavu, střediska výchovné péče a střední školy v [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „výchovný ústav“), a to na dobu nejdéle do nabytí zletilosti dnem [REDAKCE], fakticky se zde mladistvá nacházela až do vyhlášení rozsudku v této trestní věci. Dle **zprávy výchovného ústavu ze dne 21. 10. 2021** (č. l. 1629 *trestního spisu*) se obžalovaná mladistvá z výchovného ústavu opakovaně utíká. Od 30. 4. 2021, kdy byla do výchovného ústavu umístěna, se dopustila útěků v době od 10:00 hod do 21:00 hod. dne 7. 7. 2021, od 3. 10. do 8. 10. 2021 (kdy po ní bylo vyhlášeno celostátní pátrání) a od 16:00 do 18:00 hod dne 15. 10. 2021. Výchovný ústav sdělil, že není jeho silách zabránit opakování útěků, pokud se mladistvá nedopouští jiných výchovných excesů. Dle zprávy ze dne 26. 10. 2021 (č. l. 1636 *trestního spisu*) a ÚZ 2. 11. 2021 (č. l. 1636 p. v. *trestního spisu*) se dalšího útěku dopustila již po doručení obžaloby od 26. 10. 2021 v 15:33 hod. do 2. 11. 2021, kdy byla do výchovného ústavu vrácena Policií ČR. S ohledem na to, že se útěku dopustila i po doručení obžaloby, byla obžalovaná mladistvá poučena při hlavním líčení dne 16. 11. 2021 o tom, že v případě realizace dalších útěků z výchovného ústavu se vystavuje nebezpečí uvalení vazby z důvodů § 67 písm. a) *trestního řádu*, k čemuž uvedla, že tomuto poučení rozumí. Další hlavní líčení ve věci byla konána dne 6. 12., 10. 12. 2021, 31. 1. a 4. 3. 2022 vždy za účasti obžalované mladistvé. Ze zprávy výchovného ústavu ze dne 31. 1. 2021 (č. l. 1692 *trestního spisu*) však soud zjistil,

že obžalovaná mladistvá se od prvního hlavního líčení (při němž byla výše uvedeným způsobem poučena o vazebních důvodech) ve věci dopustila dalších útěků z výchovného ústavu, a to od 11. do 12. 12. 2021, kdy se nevrátila z individuální procházky a posléze byla zadržena PČR [REDAKCE], a dále i dne 24. 1. 2022, kdy s jinou dívkou utekly oknem z výchovné skupiny a po několika hodinách se se samy dobrovolně vrátily.

47. Ze **zprávy o pověsti** (č. l. 1470 *restního spisu*), **opisu z evidence rejstříku trestů** (č. l. 1472 *restního spisu*) a **opisu z evidence přestupků** (č. l. 1473 *restního spisu*) bylo k mladistvé [REDAKCE] zjištěno, že zde nemá evidován žádný záznam pro jakékoliv protiprávní jednání.
48. Za účelem posouzení duševního stavu mladistvé [REDAKCE], byl zpracován **znalecký posudek** (č. l. 442-453 *restního spisu*), k jehož zpracování byly přibrány **MUDr. Ivana Horáčková**, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie a **PhDr. Jana Procházková**, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie a pedopsychologie. Z psychiatrické části posudku vyplývá, že mladistvá [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trpí disharmonickým vývojem osobnosti, je emočně nestabilní a projevují se u ní poruchy chování – asociální chování a také rysy agresivity. Agrese přítomná v chování a jednání mladistvé směřuje k dosažení vytouženého cíle a projevuje se záměrným poškozováním, nebo omezováním jiné osoby, nebo věci. Jedná se o chování, které má vědomý cíl, nebo účel. Asociální chování se u mladistvé projevuje verbální agresí, ale i násilným chováním doprovázeným nedostatkem empatie. V době vyšetřovaného provinění mladistvá trpěla disharmonickým vývojem osobnosti, což je trvalý rys osobnosti, který se v dětství projevoval poruchami chování diagnostikovanými jako smíšené poruchy chování a emocí (poruchy ve vrstevnických vztazích, striktní výchova ze strany osob pečujících – babička, úteky z domova, porucha chování ve vztahu k rodině, nepřiměřenými kontakty na sociálních sítích atd.). Při provinění, které je předmětem vyšetřování, bylo přítomno agresivní chování – agrese vůči osobě blízké bez pocitů viny, jejímž cílem je záměrně někoho poškodit. Šlo o promyšlené násilné chování, které předpokládá vědomé plánování. Disharmonický vývoj osobnosti mladistvé, v době spáchání provinění měl vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti mladistvé, ale měrou forenzně nepodstatnou. Disharmonický vývoj osobnosti u mladistvé je charakterizován chladným nezájmem o cítění druhých hrubou a trvalou neodpovědností a bezohledností vůči společenským normám, pravidlům, závazkům, neschopností udržet si trvalé vztahy, při zachované schopnosti takové vztahy bez obtíží vytvářet, nízká frustrační tolerance, nízký práh pro uvolnění agrese, násilí, neschopnost dojit k pocitům viny, poučit se ze zkušenosti, výrazná tendence svádět vinu na jiné, nebo své chování racionalizovat. Aktuální psychický stav mladistvé během vyšetření za účelem znaleckého vyšetření znalkyně diagnostikovala tak, že jde o osobnost disociální, egocentrickou, bezcitnou, bezohlednou, v rámci disociální poruchy osobnosti. Přítomna je i emoční deprivace – mizí morální zábrany, stupňují se nižší pudové mechanismy, sebestřednost. Přítomna byla ztráta kontroly, nezdrženlivost, neovladatelnost, časté hádky s dospělými, aktivní odmítání, vzdorování vyhovět pravidlům, přáním dospělých, obviňuje druhé za své chyby, nebo špatné chování, zlostná, rozzlobená, prosociální chování není řízeno svědomím. Vzhledem k anamnéze rodinné, a vlastní anamnéze mladistvé se pravděpodobná prognóza dalšího vývoje mladistvé k protisociálnímu jednání mladistvé jeví jako problematická. Vzhledem k tomu, že maladaptivní zpracování pohledu na sebe na ostatní a na svět je zakotveno ve struktuře osobnosti, není do budoucna vyloučeno další protisociální jednání. Z psychologické části znaleckého posudku se zjišťuje, že vývoj mentálních schopností mladistvé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], je aktuálně nerovnoměrný – zatímco ve složce názorové odpovídá aktuálně ještě pásmu širšího průměru (podle MNK 10) – resp. spodní hranici podprůměru (rozložení jednotlivých subtestů je v normě a výsledek je tedy validní, ve složce verbální je celkový výsledek podstatně slabší (pásmu oligofrenie-debility). Výkony v jednotlivých složkách kolísají – především znalosti a dovednosti v oblasti sociální jsou výrazně slabé. Osobnost mladistvé je ještě ve vývoji, je však již nyní zřetelné,

že její osobnost se vyvíjí disharmonicky, až patologicky. V osobnostním testu se u ní projevuje zvýšená snaha jevit se v lepším světle, její zvýšená sebestřednost, pocit křivd od okolí, je značně podezřívavá, se zvýšenou dráždivostí. Chybí jí náhled na své projevy. Její jednání je často impulzivní, pod momentálním impulzem, bez zvažování následků. Zároveň ale prosazuje své zájmy především formou manipulace s druhými. Emoční plochost ke druhým, empatie k okolí nízká. Nárokovost, zvýšená citlivost směrem k osobě – především prožívání negativních emocí (nepohoda, dyskomfort, odmítání pro ni nepřijemných požadavků okolí, včetně postojů k ní). Projevuje potřebu zbavit se všeho, co jí obtěžuje, zatěžuje. Pozitivní péči o ni od okolí spíše ve svém prožívání neguje. Jak je uvedeno výše, psychická vyzrálost je ještě v procesu – při zohlednění všech složek jejího vývoje je ale výrazný posun, především v oblasti emoční, málo pravděpodobný. Mladistvá v době páchaní provinění mohla rozpoznat protiprávnost činu a své jednání ovládat, její touha po prosazení svých zájmů (zbavit se pro ni dlouhodobě nepřijemného chování a nároků babičky) a nízká empatie pro druhé a nižší zábrany však převážily. Jak je uvedeno výše, motivací ke spáchání skutku u ní bylo zbavit se pro ni nepřijemných požadavků, nároků a projevů babičky. Motivace byla u ní dlouhodobá a čin promýšlela a plánovala, vedla pachatele k jeho vykonání. Charakter činu samého odpovídá disharmonické až patologické osobnosti mladistvé. Znaleckým vyšetřením nebylo zjištěno, že by věrohodnost mladistvé – tedy schopnost percepce, složek paměti (vštipení, uchování a vybavení) i schopnost reprodukce byly u mladistvé významně sniženy. U mladistvé byla zjištěna výraznější snaha jevit se v lepším světle. Vztah mezi mladistvou [REDAKCE] a poškozenou [REDAKCE] byl výrazně poznamenán dlouhodobým nesouladem v soužití i společně s matkou, která je [REDAKCE]. U mladistvé se již dlouhou dobu projevoval nerovnoměrný až disharmonický vývoj s poruchami chování. I díky vývojovému období puberty se u mladistvé zvýraznila na jednu stranu plochá emocionalita a nedostatek empatie pro druhé, na druhou stranu se zvýraznila i její sebestřednost a neochota podřízovat se nárokům – což vztah k babičce zvýraznilo. Z psychologického hlediska jsou možnosti resocializace u mladistvé s ohledem na její celkový vývoj a především plochou emoční složku málo pravděpodobné. Je ale jistě schopna se podřídit při důsledném a jí limitujícím vedení. S ohledem na potřebu **upřesnění odpovědi znalkyně MUDr. Ivany Horáčkové** bylo již v přípravném řízení přistoupeno k jejímu výsledku (*č. l. 457-459 trestního spisu*). Znalkyně při výsledku uvedla, že poškozená v současné době i v době činu trpěla disharmonickým vývojem osobnosti. Tato diagnóza je u dospělých označována jako porucha osobnosti, u dětí a mladistvým se jedná tedy o disharmonický vývoj osobnosti. V dospělosti tedy bude tato porucha u mladistvé klasifikována jako porucha osobnosti F60. Disharmonický vývoj osobnosti se od počátku života projevuje patologiemi, což je vidět i na životě mladistvé [REDAKCE], jak je blíže uvedeno ve znaleckém posudku. Pokud se ve znaleckém posudku vyjadřovala k agresí, pak popsala agresí, která se projevovala právě v chování mladistvé. Její agrese se dále projevovala slovním a verbálním projevem a obracením proti své osobě a omezováním jiné osoby. Jedná se o chování, které má vědomí cíl nebo účel. Disharmonický vývoj osobnosti v době činu se projevoval stejně, jako v době vyšetření. Nedošlo zde k žádnému posunu. Prognóza dalšího vývoje disharmonické poruchy osobnosti je velmi nejistá. Pokud se má vyjádřit k dalšímu páchaní protispolečenského jednání mladistvou, tak toto lze s vysokou pravděpodobností očekávat. Pokud by mladistvé byla nařízena ambulantní ochranná psychiatrická léčba, pak tato ztrácí smysl, neboť mladistvá nebude respektovat léčbu a navíc poruchu osobnosti jako takovou nelze lékově ovlivnit. Pokud by mladistvé byla nařízena ústavní psychiatrická léčba, pak tato je z psychiatrického hlediska taktéž nevhodná vzhledem k poruchám chování mladistvé a vysoké pravděpodobnosti svévolného opuštění psychiatrické nemocnice. Z psychiatrického hlediska je jedinou možností, jak zabránit mladistvé v páchaní protiprávního jednání, zabezpečovací detence, což směřuje k ochraně jí samé i k ochraně společnosti. Znalkyně setrvává i na tom, že disharmonický vývoj osobnosti u mladistvé v době činu měl vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti mladistvé, ale měrou forenzně nepodstatnou. Z psychiatrického hlediska byla motivace k protiprávnímu jednání zjištěna. Očekávala vlastní prospěch, tzn. osobní svobodu, finance, perspektivu. Mladistvá je schopna vzhledem ke

svému intelektu chápat smysl a význam trestního řízení. Podle soudu znalkyně jako psychiatra si mladistvá v době činu s ohledem na její rozumové schopnosti, intelekt, a mravní vývoj, uvědomovala, že se dopouští protiprávního jednání a plně si uvědomovala jeho následky. Pokud je dotazována na to, zda lze z psychiatrického hlediska vysvětlit důvod, proč si k uskutečnění daného jednání vyhledala někoho jiného a nevykonala jej sama, pak uvedla, že při vyšetření mladistvá sdělila, že k tomu neměla dostatek síly, ale současně se při konverzaci s obžalovaným na facebooku vyjádřila tak, že pokud by to neudělal on, tak by to udělala ona. Znalkyně současně uvedla, že spáchané protiprávní jednání mladistvou má přímou souvislost s disharmonickým vývojem osobnosti mladistvé. Znalkyně současně uvedla, že z psychiatrického hlediska je pobyt mladistvé na svobodě nebezpečný, a to jak pro společnost, tak pro ni samotnou. Ve **výsledku před soudem** (č. l. 1682 trestního spisu) obě znalkyně své výše uvedené závěry stvrdily. K navrhované zabezpečovací detenci znalkyně uvedly, že se na tomto návrhu obě jednoznačně shodly, neboť dle MUDr. Ivany Horáčkové vzhledem k vývoji osobnosti a chování obžalované, která vykazuje vysoce patologické znaky zaměřené jak proti její osobě, tak i vůči společnosti, lze mít jiné možnosti za vyloučené. Ambulantní psychiatrická léčba v jejím případě dle znalkyně ztrácí smysl, protože obžalovaná opakovaně měla takové poruchy chování v předchozí anamnéze a je pravděpodobné, že by jí nedodržovala tak, jak by jí byla doporučena nebo určena. Pokud jde o ústavní léčbu, tato ztrácí smysl, protože z té ústavní léčby v minulosti utekla a v okamžiku, kdy ji znalkyně vyšetřovaly, nejevila žádné pozitivní známky toho, že by očekávala změnu, což je pro úspěch léčby podstatné. Proto je jediným způsobem, jak zamezit jejímu dalšímu páchání protispolečenské činnosti a také autoagresi, uložení zabezpečovací detence. PhDr. Jana Procházková tento závěr potvrdila poukazem na to, že dosud celý vývoj nezletilé prokázal její disharmonický až patologický vývoj a opakovaně se projevilo, že jakákoliv odborná péče, pokud jí vůbec podstoupila, neměla efekt. Vzhledem ke stupňování rizika s ohledem na její věk bude obžalovaná bez uložení zabezpečovací detence pro společnost skutečně nebezpečná. Obě znalkyně rovněž shodně potvrdily, že ohledně resocializace obžalované je naděje pozitivní vývoj je minimální, ovšem má-li být vůbec zachována, vyžaduje důsledný dohled a pevném vedení, které nemohou zaručit aktuální možnosti ochranného léčení v ambulantní či ústavní formě, ale právě znalkyněmi navrhované ochranné opatření.

49. K osobním poměrům obžalovaného [redacted] soud nad rámec výše uvedeného zjistil, že tento dle **opisu rejstříku trestů** (č. l. 1429 trestního spisu) nebyl dosud soudně trestán, v **opise z evidence přestupků** (č. l. 1428 trestního spisu) má evidován jeden záznam za přestupek podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., a to z roku 2019, a podle **zprávy o pověsti** [redacted] (č. l. 1423 trestního spisu) zde nebyl v posledních pěti letech řešen pro přestupek.
50. Obžalovaný od 15. 8. 2019 pracoval ve společnosti [redacted], jako operátor ve výrobě s pracovní smlouvou uzavřenou na dobu určitou do 28. 2. 2021, dle **zprávy zaměstnavatele** (č. l. 1398-1407 trestního spisu) byl kladně hodnocen, nebyly mu prováděny exekuční srážky a nenahlásil žádnou vyživovací povinnost, dle **zpráv Úřadu práce ČR**, kontaktní pracoviště [redacted] (č. l. 1412, 1414, 1417 trestního spisu), nebyl nikdy evidován jako uchazeč o zaměstnání, v období od 1. 1. 2019 do současné doby nepobíral dávky státní sociální podpory, ani dávky pomoci v hmotné nouzi. Dle **zprávy** [redacted] (č. l. 1420 trestního spisu) je obžalovaný [redacted] veden v registru plátců pojistného jako zaměstnanec společnosti [redacted], a to od 15. 8. 2019. Jiného zaměstnavatele od roku 2019 neměl a od ČSSZ nikdy nepobíral žádný důchod.
51. **Zprávou Vazební věznice** [redacted] (č. l. 1423 trestního spisu) má soud za prokázané, že obžalovaný byl hodnocen jako ukázněný vězeň, vnitřní řád respektuje pod mírným dohledem, při styku s pracovníky Vězeňské služby ČR má slušné vystupování, ke spoluobžalovaným se chová kamarádsky, je přizpůsobivé povahy. Dbá o osobní hygienu a pořádek na cele udržuje, za dobu výkonu vazby nebyl kázeňsky trestán, pracovním zařazen nebyl.
52. **Znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie MUDr. Jaroslava Tvrzického a PhDr. Jindřišky Lejskové (č. l. 404-426 trestního spisu) prokazuje následující. Z psychiatrického hlediska je osobnost obžalovaného je zcela nezralá,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

infantilní, výchovně nedostatečně podchycená, sociálně zanedbaná, disharmonicky utvářená, s akcentovanými anetickými rysy. Intelktové schopnosti jsou rozloženy v pásmu podprůměru. Nejsou přítomny žádné známky či projevy závislosti nebo zneužívání ve vztahu k alkoholu či psychotropním látkám. Obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou či závažnou duševní chorobou. Netrpěl jí ani v době, kdy se měl dopustit trestné činnosti. Ovládací a rozpoznávací schopnosti ve vztahu k trestné činnosti byly v plné míře zachovány. Ohledně motivace obžalovaného ke spáchání skutku se znalec vyjádřil tak, že nebyla patologická. Byla podmíněna především jeho zcela nezralou strukturou osobnosti, nedostatečnou citovou výbavou a deformovaným hodnotovým systémem. Obžalovaný je schopen účastnit se trestního řízení. K pobytu obžalovaného na svobodě znalec uvedl, že z psychiatrického hlediska to není pro společnost nebezpečné. Další vývoj osobnosti obžalovaného znalec nemůže s určitostí předvídat. S ohledem na podprůměrný intelekt, citovou deprivaci a nezralou strukturu osobnosti u obžalovaného lze předpokládat, že bude snadno podléhat vlivu svého okolí, jak pozitivním, tak negativním aspektům, a bude obtížně racionálně hodnotit své skutky a postoje a důsledky svého jednání. Podobně jako psychiatrické části posudku konstatuje i klinický psycholog, že u obžalovaného se jedná z klinického hlediska o výrazně disharmonický vývoj osobnosti. Struktura osobnosti je dosud značně nezralá, pod vývojovou hladinou skutečného kalendářního věku. Jsou přítomny především znaky svědčící o emoční instabilitě a nezralosti. Prožívání introvertního typu se znaky schizotypními. Není přítomen hlubší zájem o lidské okolí. Afektivita je dysforická. V protokolu nejsou přítomny znaky duševní choroby. Posuzovaný nemá vstřípeny základní sociální normy a od toho se odvíjí i jeho poruchy chování, kdy jedná naprosto bez morálních zábran a pragmaticky bez ohledu na následky takového chování. Intelktové schopnosti obžalovaného jsou v současné době rozvinuty v pásmu hlubokého podprůměru, nikoliv však v pásmu mentálního defektu. Motivace jednání obžalovaného jednoznačně vyplývá z jeho disharmonické struktury osobnosti, nejedná se o motivaci patologickou, plynoucí z duševní choroby. Pro svou osobnostní disharmonii a emoční nedostačivost byl motivován aktuálním cílem, který mu měl zajistit vztah s přítelkyní, bez ohledu na amorálnost takového postoje a elementární soucit s obětí. V tomto smyslu odpovídá charakter činu obžalovaného jeho osobnostnímu profilu. Schopnosti k podání obecně věrohodné výpovědi jsou ještě zachovány, míra obecné věrohodnosti je však v důsledku zjištěných předpokladů, osobnostních, kognitivních a úrovně sociální percepce, mírně snížena. Vývoj osobnosti obžalovaného dosud není plně ukončen, dá se předpokládat, že jeho další vývoj ve vztahu k protispolečenskému jednání se bude odehrávat především v rámci jeho subjektivních potřeb a podnětů prostředí, které bude vyhledávat. Možnosti osvojení si pozitivnějších vzorců jednání jsou sníženy jak osobnostními rysy, tak rozumovými schopnostmi, které mu neposkytují možnosti protispolečenskému jednání se důsledně vyhýbat a z tohoto důvodu je prognóza resocializace méně příznivá, ne však nereálná.

53. Na základě výše popsání dokazování a prohlášení viny obžalovaného pak soud učinil následující závěry o skutkovém ději.
54. Soud nemá žádných pochyb, že se obžalovaný [REDAKCE] vůči poškozené [REDAKCE] dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, a které je podrobně popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Takový závěr je možné učinit už na základě jeho prohlášení viny, nadto z provedeného dokazování je patrné, že obžalovaný v situaci, kdy se s poškozenou teprve podruhé v životě setkal při návštěvě obžalované mladistvé, dne 30. 1. 2021 na tuto ve výroku rozsudku popsaným způsobem zaútočil a připravil jí o život. Z hlediska jeho motivace je ovšem věrohodná jeho výpověď v tom smyslu, že on sám osobně žádné konflikty s poškozenou neměl, nebyl zjištěn jiný důvod, proč na ni takto zaútočil, než který sám uvádí, tedy, že k tomu byl pohnut jinou osobou. Tuto skutečnost dokládají i zjištění k osobnostní struktuře obžalovaného, v níž nebyly zjištěny patologické sklony k takovému druhu násilí, což dokládají i veškerá výše popsání zjištění k dosavadnímu životu obžalovaného. Vzhledem k tomu, že prvotní výpověď obžalovaného nebyla procesně použitelná vůči spoluobžalované [REDAKCE] vypustil soud ze skutkového popisu

oproti obžalobě tu část, dle níž obžalovaná mladistvá v době, kdy se její matka snažila odtáhnout obžalovaného v průběhu útoku od poškozené, držela svou matku stranou, aby obžalovaný mohl jednání dokončit. Tato část skutkového děje je totiž na rozdíl od ostatních níže rozvedených zjištění prokazováno toliko výpovědí obžalovaného.

55. Přes skutečnost, že výpověď obžalovaného nelze důkazně použít pro závěry o vině obžalované mladistvé [REDAKCE], má soud za bezpečně prokázané uzavřeným řetězcem ostatních výše popsaných důkazů, že právě obžalovaná zosnovala vraždu poškozené [REDAKCE]. Obžalovaná byla krátce po svém narození svěřena do péče své babičky za situace, kdy její rodiče nebyli schopni se o ni postarat. Podle svědeckých výpovědí a listinných důkazů byla [REDAKCE] hodná a vstřícná žena, která pečoval o svou vnučku, jak nejlépe dovedla. Jejich vztahy nebyl dle širokého okolí nijak problematické, pouze obžalovaná od počátku puberty nechtěla babičku poslouchat a stěžovala si, že jí dává málo peněz. V době, kdy obžalované bylo asi 13 až 14 let, chodila nějakou dobu s [REDAKCE], který je první osobou, před nímž se obžalovaná už někdy okolo roku 2017 zmínila o tom, že by babičku nejraději zabila, což tento svědek vzhledem k jejímu věku bral jako nevážně míněné tvrzení. V létě 2018 navázala obžalovaná vztah s [REDAKCE], kterému rovněž opakovaně sdělila, že by babičku chtěla zabít, ale také chtěla po svědkovi, aby jí zabil on. Také tento svědek na jednu stranu považoval taková tvrzení za nadsázku, ale raději následně zablokoval jejich komunikaci. V listopadu 2018 obžalovaná obvinila svou babičku z týrání. To se sice nijak neprokázalo, ovšem na doporučení psychologa byla umístěna do dětského domova. Zde na výchovu babičky velmi rychle změnila názor, udobřila se s ní, a již vánoční prázdniny 2018 strávila opět v její péči, načež se do ní vrátila dne 23. 2. 2019 natrvalo. Od poloviny roku však obžalovaná navázala další známost s [REDAKCE]. Tomu jednak sdělila, že se sama již pokusila svou babičku otrávit, a rovněž po něm opět požadovala, aby její babičku zabil, navrhoval mu konkrétní způsoby jejího usmrcení, a to v podstatně shodné, jako v projednávaném případě, podobným způsobem plánovala jejich společnou budoucnost. Ve chvíli, kdy tyto její návrhy svědek odmítl, se s ním obžalovaná rozešla. V listopadu 2020 pak navázala hlubší vztah s obžalovaným [REDAKCE]. S obžalovaným v důsledku toho ukončila vztah jeho dosavadní přítelkyně a matka jejich společného dítěte, zatímco vztah obou obžalovaných zintenzivnil, přestože až do poloviny ledna spočíval jen v komunikaci na dálku soustředěné zejména na vzájemné pocity a přísliby sexu. V polovině ledna obžalovaný [REDAKCE] hodnocený znalci i svým okolím jako nevážný a manipulovatelný člověk poprvé navštívil mladistvou v jejím bydlišti, a měli spolu dle zachycené konverzace pohlavní styk. Od 18. 1. 2021 však dochází v chatové komunikaci obžalovaných k výrazné změně, kdy začnou shora podrobně popsaným způsobem plánovat vraždu poškozené, a to i konkrétně těmi způsoby, které obžalovaný následně použil. Pokračuje částečně i jejich milostná korespondence a obžalovaný učiní formální kroky k tomu, aby [REDAKCE] mohla bydlet spolu s ním na ubytovně v [REDAKCE]. Vzájemná konverzace obsahuje informace z rodiny mladistvé a z jejich vzájemného vztahu takového druhu, že je nepředstavitelné, aby se v této konverzaci za mladistvou vydával někdo jiný. Rozhodně je ze strany obžalovaného patrné, že on se domnívá, že komunikuje s obžalovanou mladistvou. Když obžalovaný zavraždí babičku mladistvé, tato nevolá pomoc, tedy záchranku ani policii, nýbrž zůstane spolu s mrtvým tělem poškozené, svou matkou a obžalovaným v předmětném bytu až do dne 31. 1. 2021. Mezitím se oba obžalovaní neúspěšně snaží domluvit s otcem obžalované, aby k sobě vzal její matku. Následně všichni tři odcestují na ubytovnu obžalovaného, kde dojde k jejich následnému zadržení. Z psychologického a psychiatrického hlediska pak takové jednání obžalované plně odpovídá jejímu profilu. Obžalovaná tedy zjevně plánovala vraždu své babičky řadu let, s rostoucím věkem její plány nabývaly na konkrétnosti a realističnosti, zároveň se do tohoto plánu snažila opakovaně zahrnout své partnery, přičemž tím, který jí v tomto podlehl, byl nakonec právě obžalovaný. Mladistvá se ani po činu nechovala tak, že by jí jednání obžalovaného mělo překvapit, naopak to odpovídá v hrubým rysech vzorci, který sdělila již svědkovi

██████████. Z těchto důvodů má soud obžalovanou mladistvou za osobu, která vraždu ██████████ zorganizovala.

56. Takto zjištěný skutkový stav až na výše uvedenou výjimku odpovídá obžalobě a je podrobněji popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

III. Obhajoba obžalovaných

57. Obžalovaný ██████████ za situace, kdy svou vinu prohlásil, doznal a litoval svého jednání, založil svou obhajobu primárně na zdůraznění okolností rozhodných pro ukládání trestu. Soud této obhajobě v souladu s návrhem státní zástupkyně přisvědčil, jak vyplývá i z příslušné pasáže rozsudku.
58. Obžalovaná ██████████ svou obhajobu postavila především na již výše zmíněné procesní nepoužitelnosti usvědčující výpovědi obžalovaného ██████████ ze dne 16. 11. 2021. Tu způsobila dle názoru obhajoby skutečnost, že její obhájkyň nebyla tomuto výsledku nejen přítomna, a nebyla o tomto úkonu ani řádně a včas vyrozuměna. Obhájkyň obžalované pak podrobně poukázala na závěry judikatury Ústavního soudu, konkrétně na nálezy ze dne 29. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 3585/18, ze dne 18. 4. 2006, sp. zn. II. ÚS 297/04, ze dne 19. 6. 2007, sp. zn. II. ÚS 175/06 a ze dne 15. 11. 2001, sp. zn. III. ÚS 376/01. Z trestního spisu pak vyplývá, že usnesením ze dne 2. 2. 2021 (č. l. 202 trestního spisu) bylo zahájeno trestní stíhání toliko ██████████. Obžalovaný pak byl vyslechnut v době od 22:11 hod. dne 2. 2. 2021 do 2:29 hod. dne 3. 2. 2021. Teprve usnesením ze dne 3. 2. 2021 (č. l. 215 trestního spisu) pak bylo zahájeno i trestní stíhání obžalované ██████████. Mgr. Koželuhová byla obhájkyň obžalované ustanovena na základě žádosti policie ze dne 1. 2. 2021 právě již ke dni 1. 2. 2021 (č. l. 233-235 trestního spisu), tedy v souladu s procesními pravidly již od zahájení úkonu trestního řízení vůči mladistvé, přičemž substituční plnou mocí ze dne 2. 2. 2021 obhájkyň zmocnila advokáta Mgr. Ondřeje Soukupa k jejímu zastoupení při výsleších dne 2. 2. 2021. Tohoto dne byla v době od 14:04 do 14:59 hod. (č. l. 139-142 trestního spisu) vyslechnuta obžalovaná v postavení zadržené osoby. Výslechu obžalovaného ██████████ v nočních hodinách se však dle obsahu protokolu neúčastnil ani Mgr. Soukup ani Mgr. Koželuhová. Ve spisu pak skutečně absentuje i doklad o předvolání obhájkyň k označenému úkonu. Z těchto důvodů mělo daný poukaz obhajoby za zcela důvodný, její argumentaci v tomto bodě zcela přisvědčil a jak plyne z výše uvedené části věnované skutkovým zjištěním citovanou výpověď obžalovaného ve vztahu k závěrům o vině obžalované ██████████ nepoužil.
59. Pokud však obhajoba obžalované dále zpochybnila autenticitu nebo vážnost v projevu facebookové komunikace mezi obžalovaným ██████████ a profilem užívaným mladistvou v době od 18. 1. 2021 do 29. 1. 2021, nemohl se soud z touto argumentací ztotožnit, a to ze shora podrobně rozebraných důvodů. Jak je výše uvedeno nestojí zde obsah této komunikace jako důkaz osamocený, ale zapadá zcela organicky do řetězce dalších důkazů prokazujících zcela jednoznačně, že vraždu poškozené ██████████ mohla dlouhodobě a zcela vážně plánovat jediné obžalovaná ██████████.

IV. Právní posouzení

60. Po právním posouzení prokázaných skutečností soud shledal, že **obžalovaný** ██████████ usmrtil svým jednáním poškozenou v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a takový čin spáchal po předchozím uvážení. Krajský soud tak uzavřel, že obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku.
61. Objektivní stránka trestného činu vraždy je charakterizována usmrcením člověka, kterým se rozumí u živého člověka jakékoli zbavení jeho života.
62. Předchozí uvážení předchází trestnému ději s určitým předstihem a zahrnuje plán, předem utvořenou představu postupu pachatele při spáchání trestného činu. U předchozího uvážení se jedná o situaci, kdy pachatel si předem, tj. před spácháním činu zvažuje rozhodující okolnosti

provedení činu, včetně zvolení místa a doby spáchání, použití zbraně či jiného prostředku vhodného pro usmrcení jiného s cílem, aby došlo k jeho úspěšnému provedení a co největšímu možnému vyloučení úspěšné obrany oběti apod., tedy jinými slovy čin si z hlediska jeho provedení tzv. naplánuje. Není však třeba, aby takový plán byl promyšlen do nejmenších podrobností, ale postačí rámcové vymezení rozhodných skutečností provedení činu představě pachatele, které pak může být při jeho vlastním provedení doplňováno či měněno vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a vývoji situace. Předchozí uvážení se vztahuje nejen na samotné rozhodnutí, při kterém pachatel předem zvažuje všechny okolnosti, svědčí pro úmyslné usmrcení, tak i proti němu, ale zahrnuje i volbu vhodných prostředků pro uskutečnění způsobu provedení usmrcení jiného, přičemž z hlediska časového je zde určitý odstup od vlastního způsobu spáchání trestného činu vraždy, neboť jde ve své podstatě o naplánování provedení takového činu¹.

63. Trestný čin, resp. provinění, je podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spácháno úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.
64. Uvedené prvky jednání obžalovaného nepochybně obsáhlo. Ve vztahu k právní kvalifikaci jednání obžalovaného [REDAKCE] je třeba konstatovat, že i tu v dalších podrobnostech pokrývá jeho prohlášení viny akceptované nalézacím soudem.
65. Jednání **obžalované** [REDAKCE] pak soud právně posoudil následujícím způsobem.
66. Organizátorem je podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ten, kdo úmyslně trestný čin zosnoval nebo řídil, pokud byl trestný čin dokonán nebo se pachatel o něj alespoň pokusil. Organizátorství musí směřovat ke konkrétnímu trestnému činu, který musí být určen alespoň v hlavních rysech.
67. Soud zvažoval, zda forma jednání neodpovídá i spolupachatelství nebo na druhou stranu návodu. Posouzení jednání obžalované jako spolupachatelství soud nakonec vyloučil, neboť jak výše uvedeno, prvek jednání obžalované, o které by se takové úvahy mohly opírat, tedy odtržení matky od obžalovaného, aby mohl obžalovaný dokončit vraždu poškozené, nelze mít vůči obžalované za prokázané. Podstatou návodu ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku je pak jednání, jímž návodce úmyslně vzbudil v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin, o který se hlavní pachatel alespoň pokusil, přičemž návod musí směřovat k individuálně určené osobě a k individuálně určenému trestnému činu. Zákon blíže nevymezuje konkrétní formy návodu, proto může jít např. o rozkaz, přemlouvání, poučení atd., přičemž trestný čin, k němuž směřuje, musí být vyjádřen alespoň v hrubých rysech, ale nevyžaduje se, aby návodce podrobně instruoval hlavního pachatele. Individuální určitost trestného činu nespočívá v absolutní totožnosti skutkových okolností týkajících se jednání návodce a okolností, ke kterým skutečně došlo při spáchání trestného činu hlavním pachatelem. Mezi návodem k trestnému činu a samotným trestným činem mohou existovat odchylky, pokud nedosáhnou zjevného excesu hlavního pachatele z návodního jednání.² Oproti tomu organizátorství je ve srovnání s návodem mnohem závažnější a nebezpečnější formou trestné součinnosti (účastenství), protože organizátor se ve svém jednání neomezuje jen na vzbuzení rozhodnutí spáchat trestný čin, ale vyvíjí širší a intenzivnější činnost, která svou povahou naplňuje znaky „zosnování“ a „řízení“ trestného činu (srov. R 67/1971). Povaha a závažnost organizátorství by se měla odrazit při stanovení druhu a výměry trestu, když podle § 39 odst. 6 písm. b) je soud povinen přihlídnout k významu a povaze jejich účasti na spáchání činu, která v konkrétním případě, zejména když organizované osoby byly jen vykonavatelé vůle organizátora, může přesáhnout i závažnost jednání takových hlavních pachatelů.³ Za zosnování trestného činu je třeba považovat činnost spočívající nejen v iniciování dohody o spáchání trestného činu, ale i ve

¹ srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 715/2015 ze dne 26. 8. 2015, publ. www.nsoud.cz

² srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 10. 2021, sp. zn. 5 Tdo 973/2021, publ. www.nsoud.cz

³ viz ŠÁMAL, Pavel. § 24 [Účastník]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, marg. č. 4.

vymyšlení a vypracování plánu jeho spáchání, vyhledání osob, které by se na něm podílely, zajišťování jejich vzájemného styku, rozdělování úkolů jednotlivým osobám před spácháním trestné činnosti, zabezpečování utajené trestné činnosti i utajení jednotlivých osob podílejících se na trestné činnosti, zajišťování odbytu věcí získaných trestnou činností předem či v průběhu trestné činnosti apod.⁴

68. V posuzovaném případě mladistvá [REDAKCE] vyhledala obžalovaného [REDAKCE], ve kterém záměrně vzbudila rozhodnutí zavraždit její babičku, tedy spáchat konkrétní trestný čin, spolu s ním vymýšlela způsoby, jak vraždu uskutečnit, jakým způsobem poté naložit s tělem, jak odstranit stopy, dále s ním plánovala, co bude po činu, určila mu dobu, kdy má trestný čin spáchat a umožnila mu přístup k poškozené. Přitom z jejího chování je zřejmé, že dosažení vraždy babičky chtěla, tedy jednala v úmyslu přímém a její úmysl k uskutečnění tohoto cíle směřoval. Všechny tyto skutečnosti prokazují zcela spolehlivě, že jednání mladistvé [REDAKCE] nezáleželo toliko ve vzbuzení rozhodnutí spáchat určitý trestný čin, případně v pomoci k jeho spáchání, ale zahrnovalo i další intenzivnější a nebezpečnější složky trestné součinnosti, které bylo nutno po jejich zhodnocení jednotlivě i v jejich souhrnu podřadit pod pojmový znak "zosnování trestného činu", jak to má na mysli ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Z uvedeného plyne, že jednání mladistvé [REDAKCE] naplňuje všechny zákonné znaky organizátorství vraždy, tedy provinění podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k § 140 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže. V tomto směru je možno doplnit, že akcesorita účastenství je rovněž splněna, neboť obžalovaný [REDAKCE] vraždu poškozené [REDAKCE] vykonal, jak je výše rozvedeno.

V. Druh a výměry trestů

69. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku při posouzení existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.
70. Za zvlášť závažný zločin vražda podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 12 až 20 let.
71. Povaha a závažnost trestného činu jsou pak dány již samotným charakterem trestné činnosti, jelikož obžalovaní se dopustili typově nejzávažnější trestné činnosti směřující proti lidskému životu.
72. Z hlediska **povahy a závažnosti daného trestného činu** vzal soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku v úvahu ve výroku podrobně popsání skutková zjištění, z nichž pro účely uvažování o potrestání obžalovaných považuje za potřebné zdůraznit zejména následující okolnosti. Chráněný zájem, kterým je v daném případě zájem na ochraně lidského života, byl jednáním obžalovaných nepochybně zasážen. Následky daného trestného činu tak soud hodnotí jako závažné. Obžalovaná však naplnili kvalifikovanou podstatu zvlášť závažného zločinu vraždy způsobem, který nijak zásadněji nevybočuje oproti podobným trestným činům. Z hlediska způsobu provedení trestného činu a okolností, za nichž byl spáchán, je podstatné, že se jedná o trestný čin dokonaný. Oběma obžalovaným přitěžuje, že se trestného činu dopustili s další osobou ve smyslu ustanovení § 42 písm. o) trestního zákoníku. Ve smyslu ustanovení § 42 písm. h) trestního zákoníku pak obžalované [REDAKCE] přitěžuje to, že se jej dopustila vůči osobám blízkým a oběma obžalovaným i to že čin směřoval též vůči osobě vysoké věku. V neprospěch obžalovaných lze hodnotit formu zavinění, tedy právě to, že jednali v přímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Ve vztahu k osobě pachatele (myšleny okolnosti rozhodné pro spáchání trestného činu v daném čase) je třeba zohlednit stěžejní roli obžalované [REDAKCE],

⁴ viz ŠÁMAL, Pavel. § 24 [Účastník]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 340 - 366

kteřá vraždou své babičky páchala dlouhodobě a hledala v podstatě jen vhodného a ochotného vykonavatele zcela v souladu se svým osobnostním založením.

73. Pokud dále soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku další **okolnosti na straně obžalovaných**, dospěl k těmto závěrům. Z hlediska osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů je podstatné, že obžalovaní ž dosud žili víceméně stabilizovaně, obžalovaný ■■■■■ si dokázal si zajistit práci i bydlení. Jejich majetkovou situaci lze považovat za ne zcela dobrou, u obžalovaného kvůli exekučnímu zatížení a obžalované mladistvé s ohledem na její věk. Jejich dosavadní způsob života lze považovat za řádný. Obžalovaní dosud nebyli přestupkové, resp. obžalovaný jednou pro méně závažný přestupek, ani trestně postihováni, a trestné činnosti se tak dopustili poprvé, což lze považovat za polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 písm. a), p) trestního zákoníku. Z hlediska možností jejich nápravy pak je třeba zdůraznit excesivní charakter jejího současného provinění a příznivou prognózu resocializace u obžalovaného ■■■■■, u něhož soud nepochybuje o tom, že obžalovaný je aktuálně motivován a v zásadě i kompetentní k tomu, aby se v budoucnu vystríhal další trestné činnosti, a naopak vysoce nepříznivou prognózu a riziko recidivy u obžalované ■■■■■. Prezentovaný postoj k trestnému činu v trestním řízení obžalovanému ■■■■■ rovněž výrazně polehčuje. Obžalovaný totiž napomáhal v objasňování trestné činnosti tím, že se od počátku vyšetřování její trestné činnosti k jejímu spáchání doznával, což lze označit za polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. l) trestního zákoníku, a dále i v řízení před soudem ve smyslu ustanovení § 41 odst. m) trestního zákoníku tím, že prohlásil svou vinu, což je navíc na místě zohlednit výrazně v její prospěch i ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému ■■■■■ rovněž ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku polehčuje projevená upřímná lítost nad svým jednáním. Celkově tedy byla veškerá zjištění k osobě obžalovaného ■■■■■ třeba hodnotit výrazně v její prospěch. Obžalované ■■■■■ oproti tomu prospívá pouze její dosavadní bezúhonnost. Naopak jí přitěžují zjištění k možnostem její nápravy, a rovněž i její chování po činu, kdy opovrhování dodržování pravidel projevila i opakovanými útěky z výchovného ústavu.
74. Pokud jde o **další kontextová zjištění dané trestné činnosti**, nezjistil již soud ve smyslu ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku a § 39 odst. 3 a 4 trestního zákoníku žádná další zjištění, která by na uložení trestu měla mít výraznější vlivu.
75. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký **druh trestu** obžalovaným uložit. V daném případě je jednoznačně na místě ukládat trest represivního charakteru, ostatně sama základní zákonná sazba jiný druh trestu ani nepřipouští.
76. Vzhledem k typové závažnosti trestné činnosti a povaze závažnosti konkrétního jednání **obžalovaného** ■■■■■ je jednoznačně zapotřebí uložit obžalovanému trest v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody. Ovšem za situace, kdy soud zjistil, že takto závažného zločinu se dopustila osoba, již celá řada okolností polehčuje, tedy obžalovaný, která dosud žil řádně, nikdy se dosud nedopustil trestné činnosti, její spáchání přitom doznal a lituje jí, a který také prohlásila svou vinu, přičemž daný skutek jím byl spáchán právě především kvůli naprosto fatálně špatnému vyhodnocení vztahu a nároků obžalované ■■■■■, k čemuž napomohly i některé rysy jeho porucha osobnosti, shledal soud poměrně rozsáhlý prostor pro ukládání trestu odnětí svobody, který bude ve své výměře v rámci dané sazby výrazně shovívavý. Za adekvátní tak měl soud trestu na samé spodní hranici trestní sazby. Z těchto důvodů soud obžalovanému vyměřil trest ve výměře 12 let. Pro výkon tohoto druhu trestu byl obžalovaný za využití moderačního práva soudu ve smyslu ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Soud má totiž za to, že vzhledem ke zjištěním k osobě obžalovaného je taková forma výkonu trestu dostačující.
77. V souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložil soud obžalovanému dále i trest propadnutí výše uvedených věcí, neboť se jedná dle všech zjištění o nástroje, jichž bylo užito

ke spáchání trestného činu, nebo byly ke spáchání trestného činu a jeho zakrytí určeny, a zároveň se obžalovaný k jejich vlastnictví přihlásil.

78. U **obžalované mladistvé** [REDAKCE] bylo na místě pochopitelně zohlednit ustanovení § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, dle něhož se trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoníku u mladistvých snižují na polovinu, přičemž však horní hranice trestní sazby nesmí převyšovat pět let a dolní hranice jeden rok. Vzhledem k typové závažnosti trestné činnosti a povaze závažnosti konkrétního jednání obžalované bylo jednoznačně zapotřebí přes pravidla sankcionování mladistvých (§ 31 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže), uložit i v jejím případě trestní opatření v podobě nepodmíněného odnětí svobody. Za adekvátní pak soud vzhledem k výše uvedeným omezením na straně jedné a povahy a závažnosti podílu obžalované, jakož i vzhledem ke zjištěním k její osobě na straně druhé soud trestní opatření u na samé horní hranici moderované trestní sazby. Z těchto důvodů soud obžalované vyměřil trestní opatření ve výměře 5 let. Pro jeho výkon byla obžalovaná dle § 31 odst. 4 zákona o soudnictví ve věcech mládeže zařazena odděleně od ostatních odsouzených do věznice pro mladistvé.
79. V souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za použití ustanovení § 24 odst. 1 písm. d) zákona o soudnictví ve věcech mládeže uložil soud obžalované dále i trestní opatření propadnutí výše uvedených věcí, neboť se jedná dle všech zjištění o nástroje, jichž bylo užito ke spáchání trestného činu, nebo byly ke spáchání trestného činu a jeho zakrytí určeny, a zároveň se obžalovaná k jejich vlastnictví přihlásila.
80. Na kombinaci takovýchto trestů a trestních opatření je se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na dostačující a přiměřenou.

VI. Ochranné opatření

81. Podle § 100 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku může soud uložit ochranné opatření zabezpečovací detenci vzhledem k osobě pachatele s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a jeho poměrům tehdy, jestliže pachatel spáchal zločin ve stavu vyvolaném duševní poruchou, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možností působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti. Podle § 21 zákona o soudnictví ve věcech mládeže lze zabezpečovací detenci uložit i mladistvému.
82. Vedle výše popsaných trestních opatření soud uložil obžalované mladistvé [REDAKCE] také zabezpečovací detenci, neboť v jejím případě shledal za naplněné podmínky stanovené výše citovanými ustanoveními. Důvodem k uložení tohoto ochranného opatření je především fakt, že obžalovaná dle provedeného dokazování trpí disharmonickým vývojem osobnosti s výrazně patologickými projevy. Ze závěrů znalkyň je nepochybné, že bez účinné korekce vzorce jejího chování je resocializace obžalované v podstatě nereálná a riziko opakování jejího jednání i po výkonu odnětí svobody velmi vysoké. Zároveň obžalovaná během dosavadního života opakovaně prezentovala svůj odpor k podstoupení léčení, přičemž znalkyně konstatovaly, že s takto negativním postojem obžalované ochranné léčení nemůže dosáhnout svého účelu. Na základě těchto důvodů také znalkyně navrhla uložit obžalované právě zabezpečovací detenci. Dle názoru soudu z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že obžalovaná je osobou, která projednávaný zločin spáchala ve stavu souvisejícím s její duševní poruchou, její pobyt na svobodě je nebezpečný nejen pro okolí, ale i pro ni samotnou, a nelze očekávat, že by ochranné léčení vzhledem k povaze výše uvedené poruchy a možností působení na pachatele bylo dostačující ochranou společnosti před páchaním provinění mladistvou a kladně ovlivnilo duševní, mravní a sociální vývoj mladistvé. Soud má proto za nezbytné, aby po skončení výkonu nepodmíněného trestního opatření odnětí svobody obžalovaná pokračovala z důvodů ochrany společnosti a kladného ovlivnění její resocializace ve výkonu zabezpečovací detence. Je přitom namístě zdůraznit, že jakkoli se může společnost proti tak závažným formám zlého jednání, jakých se dopustila obžalovaná, bránit právě podobným typem rozhodnutím, nejvíce potřebné je jak pro ochranu společnosti, tak pro vlastní budoucí život obžalované, v první řadě právě to, aby si opravdově a hluboce uvědomila, jak hlubokého zla se

dopustila a z jakých důvodů, a z vlastní iniciativy počala pracovat právě na tom, aby se takového jednání vyvarovala do budoucna, ať už bude svou budoucnost trávit na jakémkoli místě.

VII. Nároky poškozených

83. K trestnímu řízení se řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody poškození pozůstalí po [REDAKCE] (č. l. 1622- 1625 trestního spisu), tedy dcera poškozené [REDAKCE], zeť poškozené [REDAKCE] a vnuci poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří uplatil nárok na náhradu nákladů pohřbu v celkové výši 55.103 Kč. Tíž poškození pozůstalí mimoto uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy, a to [REDAKCE] ve výši 1.000.000 Kč, [REDAKCE] ve výši 300.000 Kč, [REDAKCE] ve výši 700.000 Kč a [REDAKCE] ve výši 700.000 Kč. Nárok na náhradu škody byl dokládán listinnými důkazy, zatímco nároky na náhradu nemajetkové újmy byly odůvodněny kromě shrnutí skutkové situace a odkazů na relevantní ustanovení právních předpisů a judikaturu i konkrétním a podrobným popisem vztahů jednotlivých poškozených se zavražděnou [REDAKCE]. Poškození měli dle svých tvrzení se zemřelou velmi blízký vztah, tudíž byl skutkem obžalovaných zásadním způsobem rozvrácen soukromý a rodinný život poškozených. [REDAKCE] byla s poškozenou v denním kontaktu, psaly si, telefonovaly, navštěvovaly se, chodily spolu na nákupy, na kávu, jezdily spolu na dovolené. Psychická zátěž, kterou musela a musí poškozená dcera zemřelé podstupovat je enormní, musí s psychickými problémy docházet k odborníkům. Kromě toho se poškozená musela na nějaký čas postarat i svou [REDAKCE] sestru, ta nebyla kvůli svému zdravotnímu stavu úmrtí jejich matky pochopit, a poškozená tak byla opakovaně vystavována stresu, aby o události hovořila a sestře jí vysvětlovala. [REDAKCE] se se svou tchýní znal 15 let, měli spolu výjimečně pevný vztah, přesahující běžný rámec vztahu tchýně a zetě. Vnuci zemřelé měli ke své babičce rovněž velmi vřelý vztah, vždy se na ní těšili a trávili společně víkendy, babička je ráda hlídala, a dokonce s ní byli společně i několikrát na dovolené, což si velmi užili. Vzhledem k jejich věku je velice těžké jim rozumně vysvětlit, že svou milovanou babičku už nikdy neuvidí, choulostivou otázkou je i důvod tohoto stavu. Jejich rodiče se navíc obávají, že se jim zprávy o skutečných okolnostech úmrtí jejich babičky, a zejména toho, že jí zavraždila jejich teta, dostanou i v nezprostředkované podobě z mediálních zpráv, neboť přes svůj věk dobře čtou, zajímají se o dění ve světě a používají k tomu internet. Sama o osobě traumatizující ztráta blízké osoby je ještě umocněna u poškozených vědomím, jak bezcitným způsobem přišel jejich blízký člověk o život.
84. Kromě svědecké výpovědi [REDAKCE] pak tvrzení poškozených dokládají čestná prohlášení poškozených (i jménem [REDAKCE] a [REDAKCE] byla sepsána jejich matkou), ve kterých ještě podrobně popisují svůj vztah se zemřelou [REDAKCE] (č. l. 1660 trestního spisu). [REDAKCE] v rámci své výpovědi potvrdila výše uvedené, objasnila, že její matka jezdila s vnuky na dovolenou každý rok a bral sebou i obžalovanou mladistvou. Péče o [REDAKCE] sestru jí intenzivně zabrala asi tři čtvrtě roku a zahrnovala nejen její ubytování v počátku, ale také její umístění v [REDAKCE] ústavu a vožení k lékařům. Bratr jí s touto péčí příliš nepomohl a nepodílel se finančně ani na pohřbu, ten celý platila jmenovaná se svým manželem. Kvůli celé situaci podstoupila 5x návštěvu psychologa, což rovněž dokládá písemné potvrzení (č. l. 1626 trestního spisu), nyní se s tím již snaží vyrovnávat sama, zejména rozhovory s manželem. Nad rámec uvedeného ve svém prohlášení [REDAKCE] popsala své bolestné pocity z toho, za jakých okolností její matka zemřela. Popsala jí jako srdečného a hodného člověka, který všem pomáhal, nikdy by nikomu neublížil a byla tu pro svou rodinu. Označila ji za mamku a babičku, která pro její rodinu dělal vše, co bylo v jejích silách a možnostech. Dále popsala dobrý vztah zemřelé se členy její rodiny v intencích shora uvedeného a podrobně popsala, jak těžko se smrtí své matky vypořádávala, přičemž její rodiny jí v tom byla oporou.

85. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
86. Podle § 2961 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, škůdce nahradí tomu, kdo je vynaložil, přiměřené náklady spojené s pohřbem v rozsahu, v jakém nebyly uhrazeny veřejnou dávkou podle jiného právního předpisu. Přitom se přihlédne k zvyklostem i k okolnostem jednotlivého případu.
87. K nároku poškozených na náhradu škody soud uvádí, že v hlavním líčení bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaní se vůči poškozené [redacted] dopustili jednání popsaneho ve výroku rozsudku, ale také to že v souvislosti s tímto jednáním obžalovaných vznikly náklady vynaložené na pohřeb poškozené. Náklady na pohřební služby ve výši 13.598 Kč, pronájem hrobového místa ve výši 758 Kč a za zhotovení pomníku a hrobu ve výši 40.720 Kč (č. l. 1669-1673 trestního spisu) nelze považovat v daném místě a čase za neobvykle vysoké, a soud je má proto za přiměřené. Dle obsahu předložených dokladů uvedené částky vždy uhradila poškozená [redacted], ovšem dle její vlastní svědecké výpovědi tyto náklady poškozená hradila spolu se svým manželem z jejich společných prostředků. Vzhledem k tomu těmto dvěma poškozeným vznikl nárok vůči obžalovaným jako osobám, které v důsledku zaviněného protiprávního jednání vůči životu [redacted] zapříčinily, že [redacted] a [redacted] vynaložily náklady na její pohřeb ve výše popsané částce 55.103 Kč. Výše této škody je pak zřejmá z poškozenou předložených dokladů. Ze všech shora rozebraných důvodů soud oběma jmenovaným poškozeným přiznal nárok na náhradu škody ve výši jimi uplatněného nároku. Vzhledem k tomu, že formálně byl i nárok na náhradu škody uplatněn i jménem synů poškozených, tedy [redacted] a [redacted], z jejichž prostředků však evidentně tato škoda hrazena nebyla, odkázala soud oba tyto poškozené s celým jejich uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
88. Podle § 2959 občanského zákoníku při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dětí nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Podle § 2957 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
89. S ohledem na znění citované zákonné úpravy je tedy nepochybné, že je zcela na místě přiznat též poškozeným pozůstalým po [redacted] finanční odškodnění jako náhradu nemajetkové újmy způsobené jejich duševním utrpením způsobeným usmrcením blízkého člověka.

90. Relevantní judikatura⁵ již jednotně stanovila rozhodná kritéria pro stanovení relativní náhrady, jimiž jsou zejména na straně poškozeného a osob jemu blízkých a) intenzita jejich vztahu, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) případná existenční závislost na zemřelém a d) případné poskytnutí jiné satisfakce; na straně škůdce se pak jedná o e) postoj škůdce, f) dopad události do jeho duševní sféry, g) majetkové poměry škůdce a h) míra zavinění.
91. Pokud pak soud v dané věci hodnotil konkrétní hlediska vymezená výše uvedenou judikaturou, je třeba konstatovat následující. U všech poškozených pozůstalých lze intenzitu vztahu se zemřelou [REDAKCE] považovat za mimořádně vysokou. Zemřelá byla podle všech zjištění soudu přátelskou, vstřícnou a laskavou osobou, což se pochopitelně projeví nejvíce na vysoké kvalitě vztahů s blízkými příbuznými. Zároveň byla zemřelá v době svého úmrtí relativně zdravá a vysoce aktivní, což kvalitu těchto vztahů jen prohlubovalo. Intenzita vztahů s jednotlivými poškozenými pochopitelně nelze mít za zcela shodnou, především kvůli odlišným typům vztahům a věku pozůstalých. Nejintenzivnější vztah měla [REDAKCE] zjevně se svou dcerou [REDAKCE], velice silný vztah však rozhodně měla i se svými vnoučaty, a zřejmě měla výjimečně dobrý vztah i se svým zetěm. Nižší popsané rozdíly v násobcích stanovících základní částku náhrady nemajetkové újmy však dle názoru soudu tyto rozdíly mezi jednotlivými poškozenými vystihují v zásadě dostatečným způsobem. U pokrevních příbuzných pak soud ještě nižší popsaným způsobem provedl navýšení této základní částky vystihující právě kvalitu jejich vztahů a radikalitu zásahu, který tyto vztahy zásadně poznamenal. Vzhledem k výsledku trestního řízení, kdy obžalovaným byly uloženy přísné tresty, soud dále uvažoval, zda tato skutečnost, tedy poskytnutí jiné satisfakce, naopak není důvodem pro snížení výše náhrady. Soud však dospěl k závěru, že vzhledem ke všem okolnostem daného případu tomuto tak není. Na straně škůdce jsou totiž dána kritéria, která v daném případě náhradu výrazně zvyšují. Postoj obžalované [REDAKCE] k následku je zcela lhostejný, přestože [REDAKCE] nechala zbavit života úmyslně. Obžalovaný [REDAKCE] sice svou lítost vyjádřil, ale postoj příbuzné poškozených je v tomto směru mnohem významnější. Majetkové poměry obžalovaných jsou sice nicotné a mají aktuálně nijak vysokou možnost, že budou v budoucnu na svobodě vydělávat dostatečné prostředky pro uhrazení přiznaných částek, na druhou stranu vzhledem k jejich nízkému věku to nelze mít za vyloučené. Nicméně i s ohledem na výše popsané skutečnosti, neměl soud daná zjištění za důvod pro snižování náhrady, neboť vzhledem k věku obžalovaných nelze mít v případě obžalovaných výši přiznané náhrady za likvidační a nijak zásadně neovlivní možnost obžalovaných vést snesitelný a lidsky důstojný život⁶. Navíc při úvaze o tomto bodu soud za potřebné poskytnout poškozeným zadostiučinění i tím, že budou obžalovaní zavázáni k úhradě spravedlivé částky, přestože dobytost těchto pohledávek bude zjevně mizivá. Z hlediska proporcionality je třeba připomenout, že citovaná i další relevantní judikatura se převážně zabývá úmrtími plynoucími z tragických dopravních nehod, nikoli většinou případy úmyslného usmrcení člověka, jakož i především to, že se i dle ukládaných trestních a ochranných opatření v daném případě jedná o výjimečný případ zabití blízké osoby poškozených. V daném případě je navíc třeba pro spravedlivou náhradu odčinit i řadu okolností zvláštního zřetele hodných ve smyslu ustanovení § 2957 občanského zákoníku⁷. Obžalovaní se v tomto případě dopustili vůči velmi blízké osobě poškozených naprosto odpudivé plánované vraždy. Jednalo se, jak již zmíněno, o jednání v přímém úmyslu, které nebylo samotnou poškozenou nijak vyprovokováno. Kromě prostého faktu, že v důsledku úmyslného jednání obžalovaného, poškození přišli o milovanou osobu, se tedy musí vyrovnat i s výše popsanými hluboce traumatizujícími skutečnostmi, které jejich duševní útrapy činí

⁵ srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 16/04; nález Ústavního soudu ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 2844/14; nález Ústavního soudu ze dne 9. 8. 2016, sp. zn. I. ÚS 3456/15; rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018

⁶ srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018, či rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 8. 2016, sp. zn. 4 To 38/2016

⁷ srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 1. 2016, sp. zn. 1 To 95/2015

zdrucujícími a prodlužují výrazným způsobem i dobu potřebnou pro vyrovnání se s takto nesmyslnou a trýznivou ztrátou blízkého člověka.

92. Při stanovení výše náhrad poškozeným pak soud vycházel zejména z aktuálně judikaturně používaného mechanismu, dle něhož lze považovat za základní částku náhrady modifikovatelnou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. Pro sourozence jako další blízké osoby (§ 22 odst. 1 občanského zákoníku) je namíste zachovat poměr stanovený předchozí právní úpravou, podle níž byla výše odškodnění pro sourozence přibližně o jednu čtvrtinu nižší než u nejbližších osob. Tam, kde byly sourozenecké vztahy intenzivnější (například u dětí žijících společně), může se výše náhrady dostat na úroveň základu osob nejbližších. Tento mechanismu je podrobně popsán v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2020, sp. zn. 7 Tdo 1485/2019, a to zejména s odkazem na rozsudek ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018, a potažmo pak rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 25 Cdo 1901/2018, ze dne 29. 5. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3111/2018, a ze dne 16. 10. 2019, sp. zn. 25 Cdo 4518/2018, a konečně i ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3463/2018. Trestní senát Nejvyššího soudu se v citovaném rozhodnutí s výše uvedenými závěry senátů občanskoprávního a obchodního kolegia ztotožnil a zdůraznil nutnost jednotného přístupu soudů k dané problematice. Takto nastavený mechanismus stanovení základní částky měl proto soud v dané věci za východisko k další úvaze soudu o výši náhrady ve vztahu k poškozené [REDACTED]. Výše průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2020 pak dle Českého statistického úřadu činila 35.611 Kč. Z uvedeného vyplývá, že základem náhrady nemajetkové újmy ve vztahu k pozůstalé dceři poškozené [REDACTED] je částka ve výši 712.220 Kč.
93. Pokud jde o poškozené [REDACTED] a [REDACTED] stanovil soud základní částku náhrady obdobným mechanismem. Vycházel přitom na jedné straně z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 7. 2019, sp. zn. 8 To 78/2019, v němž soud babičce poškozeného oproti otci a jeho družce přiznal dvoupětinovou náhradu (tedy přepočteno ekvivalent osminásobku průměrné mzdy za předchozí rok), a na druhé straně z metody Krajského soudu v Ostravě prezentované v rozhodnutích ze dne 2. 12. 2014, sp. zn. 6 To 370/2014, ze dne 23. 10. 2015, sp. zn. 6 To 404/2015, ze dne 8. 4. 2016, sp. zn. 6 To 51/2016, ze dne 26. 4. 2016, sp. zn. 6 To 122/2016⁸, v nichž u podobných druhů vztahů byl považován za odpovídající čtrnáctinásobek mzdy za předchozí rok. Soud má v daném případě za odpovídající jako základní částku náhrady nemajetkové újmy desetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2020, tedy částku při nižším okraji uvedeného rozmezí. U každého z výše jmenovaných poškozených vnoučat to tedy představuje částku 356.110 Kč.
94. Při úvaze o stanovení základní výše náhrady vůči zeti poškozené [REDACTED] pak soud vycházel z následujících úvah. Podle § 22 občanského zákoníku soud vycházel z právní domněnky, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené, tedy i osoby ve vztahu tchyně a zetě. V daném případě jak výše uvedeno soud neshledal žádného důvodu pro zjištění, že by vztah [REDACTED] a [REDACTED] neměl povahu vztah osob blízkých. Shodně pak dovozuje i Nejvyšší soud, že za jinou osobu blízkou zesnulému, která splňuje kritéria podle § 2959 občanského zákoníku, a tedy za osobu, která je oprávněna podle § 43 odst. 3 trestního řádu uplatnit nárok na náhradu (odčinění) nemajetkové újmy v podobě duševních útrap a již lze takový nárok přiznat podle § 228 odst. 1 trestního řádu lze považovat i toho, kdo nebyl se zesnulým v příbuzenství založeném pokrevní linií, avšak přesto měl z jiného důvodu určitý citový vztah k zesnulému. Může jít např. o zete, který byl se zesnulým v příbuzenství na základě

⁸ viz Shrnutí rozhodovací činnosti českých soudů na trestním úseku – rozhodování v adhezním řízení o nárocích na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestnou činností, zpracovaný oddělením dokumentace a analytiky judikatury Nejvyššího soudu, sp. zn. Tpjn 8/2019, verze aktualizovaná ke dni 30. 11. 2019

manželského svazku s jeho dcerou.⁹ Ohledně výše náhrady pak soud měl za odpovídající jako základní částku náhrady nemajetkové újmy desetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2020, tedy částku shodnou jako u vnoučat poškozené. U poškozeného zetě to tedy rovněž představuje částku 356.110 Kč.

95. Při zohlednění všech výše rozvedených hledisek však má soud za to, že zejména k okolnostem mimořádné závažnosti daného případu a velice kvalitního vztahu poškozených příbuzných se zemřelou je třeba základní částku peněžité náhrady navýšit v daném případě následujícím způsobem, aby skutečně vyvažovala duševní útrapy poškozených pozůstalých. V případě poškozených [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] je na místě dle názoru soudu navýšení o 40 %. Na místě tedy bylo na odčinění duševních útrap jako peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení přiznat dceři [REDAKCE] částku 997.108 Kč, a jejím vnoučatům vždy po 498.554 Kč. Se zbytky uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy byli tito poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
96. Poškozený [REDAKCE], jak výše uvedeno, jednak nedoložil soudu prohlášení oběti o dopadu trestného činu na jeho život, a soud proto neměl k dispozici další důkazy potřebné k závěru o možném navýšení i jeho uplatněného nároku. Navíc požadoval v daném případě částku nižší, než je již ta základní, které má ze shora uvedených důvodů za odpovídající soud. Soud tedy návrhem zetě [REDAKCE] v tomto směru beztak vázán, a nemohl mu tedy přiznat více, než požadoval. Vzhledem k těmto skutečnostem soud přiznal na náhradě nemajetkové újmy poškozenému [REDAKCE] částku 300.000 Kč.
97. Ve smyslu ustanovení § 2915 a § 2920 občanského zákoníku pak soud neshledal důvody, pro které by mladistvá neměla nést odpovědnost za způsobené újmy, a proto zavázal k jejich náhradám oba obžalované společně a nerozdílně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu

⁹ srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 1421/2015, publ. in TR 2/2018 s. 47

prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

České Budějovice 4. března 2022

Mgr. Ondřej Kubů, v.r.
předseda senátu